Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2039 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 20 noiembrie 1955

Produse peste plan — o datorie patriotică a tinerilor muncitori

ERA IN PREAJMA Festivalului Mondial de la Varșovia cînd, în incinta Combinatului siderurgic din Hunedoara, tinerii se adunaseră într-un miting deosebit. In loc de tribună, ca niciodată, un șir de vagoane încărcate așteptau ca o locomotivă sub presiune să vină să le ducă în diverse părți ale țării. In cadrul mitingului, tinerii siderurgiști sărbătoreau depășirea angajamentului luat și trimiteau barele de oțel — rodul muncii lor — către întreprinderile întregii țări. După cum se știe, atunci brigăzile de tineret de la Combinatul din Hunedoara au dat patriei peste plan patru trenuri pline cu metal.

Astăzi, cînd în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului oamenii muncii și-au luat noi angajamente în întrecere, în rîndurile colectivelor din întreprinderi un loc de onoare se cuvine să-l aibă și angajamentele specifice luate de tineret. Propunîndu-și să lupte pentru îndeplinirea obiectivelor comune întregului colectiv, tineretul are și datoria să asigure, prin însăși forțele sale, realizarea peste plan a unor anumite cantități cît mai mari de produse: cărbune, metal, țiței, textile și altele.

Un început remarcabil în această direcție este angajamentul plin de patriotism luat de tinerii mineri din Valea Jiului. La inițiativa a două brigăzi de tineret — una din ele lucrînd în cărbune, la extracție, iar cealaltă la pregătiri — brigăzile de tineret de la Lonea, Petrila, Aninoasa, Vulcan, Lupeni și Uricani, prin glasul responsabililor lor întruniți într-o consfătuire deosebită, s-au angajat să dea în cinstea Congresului peste plan o cantitate de cărbune care, totalizată, să fie egală cu 3.000 de vagoane. Comitetul raional U.T.M. Petroșani, ținînd seama de rolul său în antrenarea tineretului la întrecere, a hotărît măsurile necesare în munca politică cu tineretul pentru a asigura îndeplinirea angajamentului luat.

Zilele acestea, în schelele petrolifere din regiunea Ploești, în cadrul organizațiilor de bază U.T.M. tinerii au analizat, de asemenea, posibilitatea de a obține realizări cît mai însemnate în cinstea Congresului partidului.

Astfel, în schela Berca tinerii petroliști s-au angajat ca pînă la 20 decembrie brigăzile de foraj să sape 2 sonde peste plan, iar cu toții să recupereze 50 tone țiței. In schela Urlați, pe lîngă 50 tone țiței recuperat din batale, tinerii vor realiza peste plan încă 100 tone țiței prin instalarea de pompe speciale la trei sonde și ridicarea randamentului altora.

Totalizînd angajamentele luate de tinerii petroliști din schelele regiunii Ploești în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, reiese că brigăzile de tineret de aici vor fora 8 sonde înainte de termen, iar întregul tineret din schele va recupera din batale 180 tone țiței, 10 tone de parafină și va obține, prin reactivizarea a 17 sonde părăsite, alte 140 tone țiței.

În prezent, în numeroase întreprinderi, tinerii, însuflețiți de organizațiile U.T.M. se pregătesc să-și ia și ei angajamente proprii în cinstea Congresului.

In această acțiune, se cuvine să fie în atenția tuturor, condițiile de care au ținut seama organizațiile utemiste din Valea Jiului și din schelele petrolifere ale regiunii Ploești.

În primul rînd, angajamentele care se iau trebuie să se refere la produse care sînt în mod direct rezultatul activității unor anumite brigăzi sau echipe de tineret, pentru ca tinerii muncitori să vadă clar, în cantitățile de produse realizate peste plan, însuși rodul muncii lor proprii.

In al doilea rînd, angajamentul de a da o anumită cantitate de produse peste plan, nu trebuie realizat numai pe seama înfăptuirilor cîtorva brigăzi fruntașe, ci trebuie să ducă la realizarea și depășirea planului de către toate brigăzile de tineret. În această privință, comitetul organizației U.T.M. al Combinatului siderurgic din Hunedoara de pildă, trebuie să lupte ca toate brigăzile de tineret să ajungă în rîndul brigăzilor fruntașe.

Hotărîrea de a da peste plan o anumită cantitate de produse trebuie să fie întotdeauna bine fundamentată. În Valea Prahovei, angajamentul brigăzilor de tineret se bizuie în cea mai mare măsură pe intensificarea ritmului de forare a sondelor datorită folosirii forajului rapid, pe aplicarea în viață a lozincii „Granicele noastre pot fora mai mult". In Valea Jiului, la baza angajamentelor brigăzilor din abataje și pregătiri stă extinderea graficului ciclic și folosirea maximală a utilajelor cu care sînt înzestrate astăzi minele. Pretutindeni trebuie să se țină seama că îndeplinirea angajamentelor se poate face numai pe baza extinderii metodelor înaintate.

Plenara a III-a a Comitetului Central al U.T.M. a trasat ca sarcină tinerilor muncitori din industrie ca în întîmpinarea Congresului partidului, mobilizați de organizațiile U.T.M., sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, să participe cu și mai mult avînt la întrecerea socialistă, luptînd pentru realizarea înainte de termen a sarcinilor ultimului an al planului cincinal și trecerea cu succes la cel de al doilea plan cincinal. Plenara a arătat îndatorirea tineretului din întreprinderi de a lupta pentru extinderea tehnicii înaintate și sporirea productivității muncii, pentru mărirea volumului producției și îmbunătățirea calității, pentru economii și reducerea prețului de cost, în vederea realizării unor cît mai mari acumulări socialiste peste plan.

De aceea, luarea angajamentelor socialiste în cinstea Congresului constituie numai începutul unei munci perseverente pe care organizațiile U.T.M. trebuie să o ducă neobosit pentru asigurarea îndeplinirii cu cinste a sarcinilor primite.

Va fi rodnic efortul depus: în preajma Congresului partidului, sute de mitinguri de un fel deosebit vor reuni tineretul din întreprinderi. Drept tribune vor servi șiruri de vagoane sau de autocamioane pline, așteptînd clipa plecării. Iar tineretul, sărbătorind îndeplinirea angajamentului său de a da peste plan anumite cantități de cărbune sau metal, de țiței sau textile, va fi mîndru că rodul muncii sale va aduce folos în întreprinderi și în casele oamenilor muncii — bucurie în rîndurile poporului muncitor.

Fiecare zi de muncă este folosită din plin de către constructorii hidrocentralei de la Bicaz. Acum în centrul atenției se află ridicarea marelui baraj care va stăvili apele Bistriței. In scopul grăbirii lucrărilor, în apropierea locului unde se înalță barajul, a fost construită o fabrică de beton, care alimentează cu mari cantități de beton construcția barajului.

In fotografie: un aspect al fabricii de beton de la Șantierul Hidrocentralei „V. I. Lenin".

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

După ce au terminat de confecționat cea de a 10.000-a pompă de injecție pentru tractoarele K.D.-35, constructorii de la uzinele „I. C. Frimu"-Sinaia, desfășoară tot mai larg steagul întrecerii socialiste.

In fotografie: tînăra Dragomir Alexandrina lucrînd la alezatul bucșelor pentru pompele de injecție a tractoarelor K.D.-35, își depășește zilnic sarcinile de plan cu peste 50 la sută. Foto: AGERPRES

Crescuți și educați de partid

Hotărîre, perseverență, entuziasm

Avramescu Ion, fostul electrician la „Energo-petrol"-din Tîrgoviște, s-a obișnuit de mult cu activitatea lui studențească. Și totuși, i se pare uneori că nu el este acela care, peste cîteva luni, va lucra ca inginer într-o întreprindere de aparate electrice.

Nu pentru că nu ar fi firesc să fie așa, sau pentru că el constituie o excepție în acest sens, ci pentru că prea multă vreme i s-a părut acest lucru un vis nerealizabil. Și apoi, Avramescu e prea modest cînd își măsoară rezultatele, munca sa, ca să fie convins că eforturile lui au meritat această răsplată. Meritul acesta însă îi aparține; nu s-a făcut nici o greșeală cînd a fost trimis să învețe la Institutul tehnic din Craiova. Avramescu Ion nu s-a făcut de rușine, a știut să mulțumească înzecit pentru această cinste. Ca argument stau faptele lui. Ar fi de ajuns poate să spunem despre el că în cei patru ani de studenție a obținut calificative de „foarte bine" și „bine"; Dar munca lui ar fi minimalizată dacă am reduce anii de studenție la calificativele pe care le-a obținut.

Nu este de loc ușor pentru acei care n-au stat ani de zile deasupra manualelor învățînd, rezolvînd probleme, scriind, să se descurce deodată în probleme de matematică, de fizică, în problemele tensiunii înalte, ale structurii nucleare. E chiar greu, dar nu imposibil de rezolvat. Cînd te-ai izbit însă de greutăți care au fost de zece ori mai mari, ești călit să lupți și cu acestea și să le învingi

Avramescu Ion a tocit multe creioane, a umplut cu cifre multe caiete pînă să învețe o noțiune, o lecție, un curs, o materie. Și de cîte ori, înciudat pe el, pe problemă, și pe un rezultat care „nu ieșea", n-a stat în impas, neștiind cum să găsească rezolvarea .. Avramescu nu este însă omul care trece cu ușurință peste materie, omul căruia îi este rușine să întrebe cînd nu știe ceva, iar prietenii, colegii, asistenții și profesorii nu sînt oamenii care să nu-l ajute pe cel care se află în încurcătură. Ceea ce lui Avramescu i s-a părut de multe ori imposibil de înțeles, aceștia, cu răbdare și calm, l-au făcut să înțeleagă.

Dar proiectele? Cîtă bătaie de cap i-au dat! Avramescu Ion a muncit mulți ani în producție, a văzut mașini, a pus mîna pe ele, a lucrat cu aparatele electrice. Dar cum sînt acestea făcute, cum s-a ajuns la ele, — a învățat abia în anii de facultate „E mai simplu să mînuiești o mașină decît s-o faci", își spune acum Avramescu. S-a convins de acest lucru cînd a început să lucreze la proiect. Să proiectezi un mecanism ținînd seama de calcule, un aparat, îți cere foarte multă atenție. De cîte ori, stînd deasupra proiectului, Avramescu Ion n-a trăit momente cînd se credea neputincios să meargă mai departe. Dar prietenii erau aproape. Ca să dai înapoi, trebuia să treci peste ei. Iar peste ei nu se putea trece. Cuvintele „nu pot", „e greu", „nu știu", nu sînt admise. Ce n-au văzut doi ochi, au observat ceilalți și, ca deobicei, aceste observații îl scot pe drumul bun pe cel rătăcit

Să închei aici — ar însemna să vorbești doar despre Avramescu Ion studentul, și nu despre Avramescu Ion cercetătorul, cel care pe băncile facultății a îndrăgit munca științifică, s-a ridicat deasupra mediocrității unor studenți care s-au obișnuit să vină la curs, să ia notițe, să pregătească, mai bine sau mai prost un seminar, și atît. E drept, anul trecut doar, pe vremea aceasta Avramescu nici nu se gîndea încă să facă o lucrare pentru cerc. Ascultînd însă la cursul de mașini speciale despre „funcționarea motorului asincron în regim de generator prin intermediul capacităților", oarecum contrariat că acest aparat n-a fost făcut încă la noi în țară, s-a hotărît împreună cu prietenul său, Mihulecea Cornel, să încerce să-l realizeze. În agricultură, își spuneau ei, un asemenea aparat poate să fie folosit cu mai multă ușurință decît generatorii asincroni, poate să fie mai economic. Și gîndul acesta a stăruit în mintea lor pînă într o zi cînd, discutînd cu lectorul, s-au hotărît să încerce. Cercetările în laborator, documentația, calculele, le-au cerut o mulțime de timp. Dar nimic nu-i mai important decît faptul că, deși lucrarea nu-i terminată definitiv, cei doi prieteni au dovedit practic că motorul asincron funcționează, că e mai simplu și mai rezistent. Și Avramescu Ion s-a hotărît să-și aleagă această temă și să desăvîrșească studiul început în cerc.

Tot ce s-a spus aici despre Avramescu Ion pare o încercare de bilanț al anilor lui de studenție, care se apropie acum de sfîrșit.

Este într-adevăr numai o încercare. Ca să fie mai mult ar trebui să vorbești despre Avramescu, candidatul de partid, soțul, prietenul, tovarășul, colegul, despre Avramescu, membrul în comitetul U.T.M., despre omul care în toate domeniile vieții lui este același: hotărît, perseverent, entuziast.

LUCREȚIA LUSTIG

In cinstea Congresului partidului

Primele munci în întovărășirea nouă

De curînd, în comuna Cocora, raionul Urziceni, regiunea Ploești a luat ființă o întovărășire agricolă. Ea cuprinde un număr de 52 de țărani săraci și mijlocași care s-au unit pentru a lucra pămîntul cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice. Ei sînt convinși că lucrînd pămîntul în comun și cu mijloace mecanizate vor obține recolte bogate.

Gospodăria agricolă colectivă din comună a ajutat întovărășirea, împrumutîndu-i 2000 kg. grîu selecționat pentru a fi însămînțat.

Intovărășiții muncesc neobosiți ca tot pămîntul să fie bine lucrat, ca în anul viitor să culeagă roade bogate. Ei nu au lăsat niciun minut să treacă din timpul prielnic pentru însămînțat.

In cinstea Congresului al II-lea al partidului ei și-au îndeplinit angajamentul însămînțînd la timp cele 24 hectare cu grîu.

Corespondent V. GHIȚA

Se dezvoltă rețeaua comercială

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Lucrătorii Intreprinderii O.C.L. Produse Industriale Constanța și-au îndeplinit sarcinile ce le reveneau din primul plan cincinal cu 45 de zile înainte de termen

Volumul mărfurilor vîndute a crescut în anii primului cincinal cu 125 la sută față de anul 1950.

In primul an al cincinalului existau în orașul Constanța 34 de unități comerciale, iar în prezent numărul lor depășește 200, luînd ființă numeroase unități în cartierele muncitorești și în stațiunile de odihnă Eforie, Vasile Roaită, Techirghiol.

Printre colectivele fruntașe se află cel al magazinului nr. 19 Confecții, condus de tovarășa Tudora Ismăileanu, care și-a îndeplinit sarcinile de plan pe ultimile 3 luni în proporție de 104%, magazinul Metalochimic Fetești, precum și depozitul de mobilă și materiale de Construcții-Medgidia. In lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan succese însemnate au obținut și colectivul magazinului tineretului nr. 3 Textil din Constanța.

Odată cu imensele cantități de mărfuri romînești vîndute de magazinele constănțene s-au desfăcut, de asemenea, însemnate cantități de produse provenite din import din Uniunea Sovietică, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Polonă, R. P. Chineză, Anglia și altele.

Pentru 30.000 tone de cărbune peste plan

In abatajele minelor Văii Jiului

PETROȘANI (de la corespondentul nostru). — Tinerii mineri din Valea Jiului conduși și îndrumați de comuniști, luptă cu entuziasm pentru a da în cinstea Congresului partidului peste plan 3000 de vagoane cărbune. Pe această linie se situează fruntașii din Valea Jiului, tinerii mineri de la Lonea care au realizat pînă acum peste plan 1990 tone de cărbune. In această perioadă cele mai însemnate rezultate le-au obținut brigăzile conduse de Pop Pompei, Marian Achim, Mureșan Gavrilă și Matian Nicolaie care au extras peste plan 1.640 tone cărbune. Nici tinerii mineri de la Uricani nu s-au lăsat cu mult întrecuți. Ei au dat 1062 tone cărbune peste plan. In mod deosebit s-a evidențiat brigada condusă de Răchiteanu Ion care a dat 501 tone peste plan. La mina Lupeni numai brigada de tineret condusă de Spînu Petre a dat 1.637 tone în loc de 700 cît își luase angajamentul. Pînă la 15 noiembrie, tinerii mineri din Valea Jiului au extras 14.551 tone cărbune peste plan în cadrul angajamentului luat.

Un nou procedeu de formare a pieselor în turnătorii

La uzina „Strungul" din Orașul Stalin se aplică un nou procedeu de formare a pieselor în turnătorii, cu un amestec de nisip (cvarț) și cu apă de sticlă (wasserglass).

Noul procedeu, elaborat de un colectiv format din inginerul Constantin Vanyarek, maistrul Gustav Knapp și alții, permite uscarea pieselor în numai 10 minute în loc de 4-6 ore cît dura după sistemul vechi. Formele nu se mai confecționează din metal ci din lemn, ceea ce aduce o economie însemnată de metal.

Instalația pentru aplicarea acestui procedeu este foarte simplă, iar materia primă (apa de sticlă și bioxidul de carbon) necesară pentru amestec este foarte ieftină și se găsește în țară.

In cinstea celui de al doilea Congres al partidului, colectivul de muncă al acestei uzine s-a angajat să producă în serie, după acest procedeu, noile forme necesare.

Acumulări socialiste peste plan

Zilele trecute întreprinderea pentru industrializarea fructelor din Băiculești, raionul Curtea de Argeș și-a îndeplinit planul global pe anul 1955.

In ultimul trimestru prețul de cost al produselor a fost redus cu 1,42 la sută față de sarcinile de plan. Paralel cu reducerea prețului de cost în ultima perioadă a crescut considerabil și volumul acumulărilor socialiste. Astfel, angajamentul de a da peste plan acumulări socialiste în valoare de 185.000 lei a fost întrecut cu 253.000 lei.

O contribuție importantă în obținerea acestor succese au adus-o muncitorii fruntași, ca de pildă, Firosiv Badea care în luna octombrie și-a îndeplinit sarcinile de plan în proporție cu 117 la sută și Ion Atanasescu care în aceiași lună și-a îndeplinit sarcinile de plan în proporție de 121 la sută.

De asemenea, printre fruntași se mai numără Ioana Nedelcu, Filofteia Florescu, Elisabeta Sima și altele care și-au întrecut cu mult sarcinile de producție.

Corespondent PETRE NEGUȚ

Fruntași în predarea cotelor

In regiunea Stalin, unde cultura cartofului ocupă mari suprafețe, planul anual de colectare a cartofilor a fost îndeplinit în proporție de aproape 80 la sută. In întrecerea patriotică în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., țăranii muncitori și-au fixat ca obiectiv predarea cotelor de cartofi în timpul cel mai scurt pentru ca aceste produse să poată fi transportate și înmagazinate înainte de venirea gerului. Pînă acum, țăranii muncitori din comunele Avrig, Racovița și Gura Rîului din raionul Sibiu, Beclean, Ileni, Voila și Berivoii Mari din raionul Făgăraș, Codlea și Ghimbav din raionul Stalin și altele au predat în întregime cotele de cartofi.

Fruntașe pe regiune sînt raioanele Sibiu și Stalin.

Arături adînci pe toate suprafețele

Pe tarlalele întinse ale întovărășirii din comuna Brăești, raionul Dorohoi-Suceava, tractoarele de la S.M.T. au executat arături adînci de toamnă de bună calitate. Au fost arate 110 hectare, depășindu-se suprafața planificată cu peste 50 la sută.

Pentru a obține o recoltă bogată în anul viitor, întovărășiții din comunele Ibănești, Buhoi-Șendriceni, Corlăteni și Ghilea-Șendriceni, grăbesc terminarea arăturilor adînci.

Îndrumați de către comitetul raional de partid și ajutați de către agronomi, întovărășiții din raionul Dorohoi au executat pînă la data de 11 noiembrie 1955 arături adînci de 80 la sută din suprafața planificată. Ei se străduiesc astfel să-și îndeplinească angajamentele luate în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Corespondent CONSTANTIN URSACHE

Noi unități sanitare

In ultimele trei luni, au fost date în folosință în regiunea București noi unități sanitare. A intrat în funcțiune spitalul de circumscripție din comuna Ciolpan cu secții de boli interne, pediatrie și maternitate. De asemenea, au luat ființă două dispensare de pediatrie cu staționare în comunele Mînăstirea și Caravaneti. S'a amenajat și dat în folosință laboratorul de toxicologie al serviciului sanitar antiepidemic regional.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului, în regiunea București vor mai fi date în folosință noi unități sanitare.

(Agerpres)

Pe șantierul Cerna-Jiu

In cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., tinerii brigadieri de pe șantierul Cerna-Jiu muncesc cu însuflețire pentru a da în folosință înainte de termen calea ferată forestieră Tg. Jiu-Tismana.

Ploile care au căzut din abundență în ultimul timp au făcut ca apele pîrîului Șușița să crească de la o zi la alta, amenințînd să ducă materialele ce se găseau depozitate pe cele două maluri. La îndemnul tînărului Grigore Iofcea, secretarul organizației U.T.M. din sectorul Șușița, brigadierii au trecut să salveze materialele de construcție amenințate de revărsarea apelor.

In acțiunea patriotică de salvare a acestor materiale, a căror valoare trece de 30.000 lei, s-au evidențiat brigadierii Ilie Radu, Ion Herțu, Ion Doici și alții, care au lucrat multe ore în șir în condiții grele, înfruntînd ploaia torențială.

Însemnări

Un tînăr inginer

Toamna și-a risipit bogăția și a plecat pe drumuri desculță. Acum, stepa dobrogeană se clatină de vînturi, primește biciuirea ploii și așteaptă înfiorată parcă cei dintîi fulgi de zăpadă. Pe ulițele satelor, noroiul trece de gleznă.

Inginerul Ficret Mujdaba de la Stațiunea experimentală viticolă Murfatlar e necăjit de vremea de afară cum nu se mai poate.

— Știi dumneata ce-nseamnă să pleci acum undeva? Curată pacoste. Ar trebui să ai la îndemînă o herghelie de cai ca să răzbești...

Ficret Mujdaba lucrează în laboratorul de biologie condus de inginerul M. Oșlobeanu și n-ar fi numaidecît nevoie să colinde prin regiune. Dar nu poate altfel, n-are tihnă și astîmpăr. Stațiunea ține să extindă cultura viței de vie în întreaga regiune și pentru asta, inginerul vrea să cunoască ce fel e pămîntul și-n satele cele mai îndepărtate. Altfel socotește că nu și-a încheiat pe deplin datoria.

Ficret Mujdaba, acum doi ani era încă pe băncile facultății și petrecea zile și nopți de-a rîndul studiind. Dorința de a ajunge inginer s-a născut în el de mult, din vremea cînd îi mijeau în suflet tristețile după o fată căreia-i sfîrîiau călcîiele cînd auzea daireaua sunînd drăcește. Vroia ca la urmă să se întoarcă tot printre ai lui. Stepa pustiită de soare, fluierată de vînturi și uscată de vifore îl cerea ca o chemare pe care numai oamenii de-aici o pot desluși... Simțea că de-aceea are puteri ca să facă pămîntul acesta să rodească chiar și-n vremuri de cumpănă... La facultate a fost totdeauna printre cei dintîi. Sîrguința lui a fost răsplătită din plin: i s-a dat bursa „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Faptul acesta i-a sporit increderea. Înțelegea că visul lui avea să se realizeze pînă la sfîrșit, așa cum s-a și întîmplat...

La stațiunea Murfatlar, colectivul de ingineri și tehnicieni a izbutit realizări de mare însemnătate. Cea dintîi este raionarea soiurilor de viță de vie, adică stabilirea de soiuri corespunzătoare pentru întreaga regiune. S-au obținut apoi soiuri superioare de viță, unul mai aromat decît tămîioasa romînească, altul mai precoce și mai bun decît chasselas aurie și altul de masă care întrece Muscat-Hamburg și Afuz-Aly.

Ficret Mujdaba, cu toate că se sfiește s-o mărturisească deschis, merită în această privință multe laude.

Hibridările s-au făcut în laboratorul de biologie unde, în prezent se găsesc șapte mii de plante în anul cinci. Cel mai bun se arată a fi hibridul 99 între un soi italian și Pinot-gris...

Utemistul Ficret Mujdaba găsește de cuviință că rostul lui la stațiune este de a se ocupa de treburi multe și felurite...

Dar nu numai la stațiune...

Așa i s-a părut lui odată că țăranii dintr-un sat apropiat de stațiune nu îngrijesc bine culturile. In seara aceea, împreună cu un prieten de-al lui, tot inginer, a mers la sfatul popular să dea ochi cu președintele. Acesta avea obiceiul să-și cam înfunde urechile la sfaturi: fiecare să-și vadă de-ale lui și să nu-și bage nasul unde nu-i fierbe oala. Mujdaba s-a așezat pe scaun ca la el acasă și-a zis:

— Mîine-i sărbătoare, așa că-n seara asta poți să strîngi oamenii la cămin. Trebuie să le vorbesc despre ce au de făcut. Trebuie.

— Oamenii sînt obosiți, i s-a răspuns. Și-apoi n-are cine să-i adune...

— Poate că se găsește, s-a încăpățînat inginerul.

— Nu se găsește!

— Atunci mergem amîndoi. Într-un ceas colindăm toate ulițele.

Președintele l-a privit chiorîș, dar pînă la urmă a fost nevoit să plece. Și treaba s-a dovedit a fi cu folos. Țăranii nu l-au lăsat pe inginer să plece pînă aproape de miezul nopții. De-atunci, unii chiar și-au făcut obiceiul să treacă din cînd în cînd pe la el, să-i ceară sfaturi...

Acum inginerul-i supărat că nu poate pleca în regiune curînd. Aproape toată ziua și-o trece în laborator. Seara iese și coboară în sat. Seara oamenii cîntă. Cîteodată se oprește în drum și-i ascultă. Rămîne o vreme pe gînduri, apoi deschide poarta hotărît și intră.

— Mi s-a părut că nu prea vă-ndemnați și iaca, am venit să vă dau o mînă de ajutor. Ce socoteală-i aia să cîntați singuri?!

Și dacă vreți să știți nu i s-a-ntîmplat niciodată să nu fie primit. Ba mai mult: gazdele pun pe masă și cîte-o ulcică cu vin. Pe semne c-o fi bun pentru dres glasul.

FĂNUȘ NEAGU

Un neuitat sfătuitor al tinerei generaţii

— 80 de ani de la naşterea lui M. I. Kalinin —

Rîul Medvediţa păşeşte liniştit. Cînd îi urmăreşti rostogolirile ai impresia că a obosit. Pe mal, înfipţi bine în pămînt, nişte pini privesc înaltul cerului. Ceva mai încolo o luncă. Dincolo de luncă, spicele de grîu au acoperit cu un covor auriu brazda. In apropiere — satul Verhniaia Troiţa.

O casă din lemn, cu patru ferestre la parter şi o cameră strînsă în chinga acoperişului. Pe un perete o placă:

> **Aici — s-a născut**
> **şi şi-a petrecut copilăria**
> **M. I. Kalinin**

Ramurile unui liliac vor parcă să îmbrăţişeze casa din lemn. Un gard de scînduri înconjoară ca un brîu clădirea. O palmă de grădină se întinde pe sub ferestre. Totul a rămas aci ca pe vremea lui Mihail Ivanovici.

In căsuţa aceasta de la marginea satului, în care la 19 noiembrie 1875 s-a născut Kalinin, fiecare obiect vorbeşte despre copilăria lui grea. Fiu de ţărani săraci, el a simţit de timpuriu asprimea vieţii. Lumina cărţii a cunoscut-o de abia la 11 ani. „M-am aruncat asupra învăţăturii ca flămîndul asupra mîncării" — povestea mai tîrziu Kalinin. Şcoala se afla la 12 km. de sat dar distanţele nu-l înspăimîntau pe copilul însetat de învăţătură. In toamnă a intrat într-o clasă, iar în ianuarie se afla în cea superioară. In doi ani a absolvit şcoala. In timpul acesta a citit din scoarţă în scoarţă toate cărţile din biblioteca şcolii. In mintea tînărului ţăran se năşteau primele semne de întrebare. Răspunsurile aveau să vină însă deabia mai tîrziu în Petersburgul ce clocotea ca un vulcan gata să erupă.

La 18 ani era ucenic, iar trei ani mai tîrziu muncea ca strungar la uzinele „Putilov". Era tînăr dar cîştigase deja o bogată experienţă de viaţă. Trăia printre muncitorii revoluţionari şi reuşea să înţeleagă mereu mai profund adevărurile vieţii. Despre zilele acelea Kalinin îşi amintea: „Studiul în cercurile ilegale şi cititul literaturii revoluţionare lărgeau orizontul nostru politic, dînd vieţii noastre un conţinut ideologic. Inainte, priveam samavolniciile revoltătoare ce aveau loc la fabrică ca nişte abuzuri răzleţe, pe cînd acum ajunseserăm să vedem în ele un sistem de asuprire a clasei muncitoare..."

Kalinin — ca şi ceilalţi tineri revoluţionari — se maturizase de timpuriu. Dar tinerii bolşevici nu încetau să fie tineri, să trăiască tinereşte. Kalinin povestea într-o cuvîntare: „Ne plimbam cu fetele, mergeam la întîlniri, dansam la serate şi înfiripam fireşte şi romane de dragoste. ...Gîndurile noastre erau aţintite asupra activităţii obşteşti şi ne întrebam chiar cum am putea folosi pentru ţelurile noastre revoluţionare seratele la care veneam. Astfel, treptat şi oarecum pe nesimţite ne-am ridicat la o viaţă de preocupări obşteşti. Or, nu există viaţă mai înaltă şi mai interesantă decît aceasta".

Tînărul revoluţionar a cunoscut din plin samavolnicia poliţienească. Kalinin a fost arestat de 14 ori de poliţia ţaristă şi deportat în diferite regiuni ale Rusiei. Dar în închisoare şi în locurile de deportare, el ştia să folosească fiecare clipă. Se povesteşte că în 1899, pe cînd avea 24 de ani, a studiat în închisoare volumul I din „Capitalul" lui Marx precum şi o serie de cărţi mai ales pe teme istorice. Kalinin ne-a oferit un exemplu de revoluţionar care studia cu pasiune, care învăţa în fiecare moment chiar şi atunci cînd condiţiile îi erau potrivnice.

In focul marilor lupte revoluţionare Kalinin s-a format ca un luptător credincios al cauzei socialismului, ca un luptător neînfricat pentru eliberarea clasei muncitoare, ca un fruntaş al gloriosului partid comunist făurit de Lenin. Discipol credincios al marelui Lenin, Kalinin a participat activ la istorica victorie a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, iar apoi în înaltele funcţii pe care partidul i le-a încredinţat a dat dovadă de un devotament fără de margini faţă de leninism. Kalinin a lăsat tineretului sovietic şi tineretului lumii întregi exemplul unei vieţi de necurmată luptă pentru binele celor mulţi, pentru biruinţa socialismului. Moartea lui, survenită în iunie 1946, a îndurerat profund tînăra generaţie a Uniunii Sovietice ca şi pe tinerii de pretutindeni. Ei pierduseră un mare prieten şi educator care a ştiut să se apropie de inima celor ce au ani puţini de viaţă în urma lor dar sînt plini de visuri îndrăzneţe.

Cea mai de seamă dintre bogăţii

Kalinin spunea că în Comsomol creşte cea mai de seamă dintre bogăţiile Ţării Sovietice deoarece Comsomolul va da detaşamentul ce va lua locul vechilor luptători pentru socialism. „Comsomolul este pepiniera partidului. Comsomolul pregăteşte tineretul pentru partid, îi formează conştiinţa politică" — arăta Mihail Ivanovici. Şi el sublinia neîncetat că Comsomolul este vlăstarul iubit al partidului; conducerea de către partid este chezăşia tuturor succeselor sale.

Răsfoieşti nenumăratele cuvîntări şi articole pe care Kalinin i-a adresat tineretului şi observi cu uşurinţă că ele sînt străbătute de un fir roşu, conducător: dragostea faţă de partid. Kalinin a arătat tineretului sovietic cît de mult datorează partidului, puterii sovietice. Niciodată tînăra generaţie nu s-a bucurat de condiţii de viaţă ca acelea obţinute datorită puterii sovietice. Partidul a deschis în faţa tineretului un drum larg, un drum al creaţiei şi al dăruirii de sine, un drum al muncii plină de bucurii dar şi plină de răspunderi. Partidul a dat nespus de mult tineretului. Dar ce cere partidul de la tineret? Cere în primul rînd devotament pînă la capăt faţă de cauza socialismului şi comunismului.

Devotamentul acesta trebuie înţeles într-un sens profund. Nu-i vorba de manifestări verbale, de declaraţii de devotament, ci de dovezi concrete, de fapte care să grăiască mai mult decît cuvintele. Tînărul comunist nu este omul care să se sperie de greutăţi sau care să viseze o viaţă liniştită, lipsită de frămîntări şi probleme. Tînărul comunist este un om cu un caracter puternic conturat, cu înalte calităţi morale, un om al luptei neîntrerupte, al acţiunii şi al creaţiei. „Dacă vrei să fii un comunist adevărat vei fi tînăr pînă la sfîrşitul zilelor tale" — spunea Kalinin. Flacăra tinereţii nu se stinge în comunist decît odată cu ultima suflare de viaţă. Insăşi viaţa lui Mihail Ivanovici este o minunată pildă de necurmată tinereţe.

Kalinin învăţa tineretul să pună mai presus de interesele personale interesele generale, ale colectivului. El spunea că dacă ţi se întîmplă vreo neplăcere familiară este foarte greu, însă munca nu trebuie să sufere. Dacă trăieşti numai pentru interesele tale, dacă te gîndeşti tot timpul numai la tine şi la cei apropiaţi de tine nu vei fi un adevărat comunist. Cînd lucrezi într-adevăr activ, cînd iei parte activă la întreaga operă de construcţie, de multe ori uiţi nimicurile de toate zilele şi neplăcerile personale. „Să trăieşti o viaţă superioară — sublinia Kalinin — înseamnă să te identifici cu interesele obşteşti ale clasei celei mai înaintate şi mai progresiste a timpului tău, în prezent, cu interesele poporului sovietic, cu interesele patriei socialiste". Cuvintele lui Kalinin sînt simple dar pline de înţelepciune. Ele sădesc în inimile tinerilor năzuinţa spre fapte mărete, spiritul de sacrificiu, conştiinţa răspunderii sociale.

Un tineret demn de epoca comunistă

Problemele educaţiei comuniste a tineretului ocupă un loc central în opera lui Kalinin. El arăta că prin noţiunea de educaţie înţelege insuflarea unei anumite concepţii asupra lumii, a unei anumite morale, a unor norme de conduită în societate, formarea unor trăsături determinate ale caracterului şi voinţei, a unor anumite obiceiuri şi gusturi, dezvoltarea unor anumite însuşiri fizice etc. Educaţia comunistă se deosebeşte radical de cea burgheză atît prin obiective cît şi prin metodă; ea trebuie subordonată sarcinilor ce stau în faţa partidului şi statului. Educaţia comunistă a tineretului nu trebuie înţeleasă în nici un caz ca o însuşire de-a gata a unor formulări ale marxism-leninismului. Kalinin punea în gardă asupra necesităţii de a nu se căuta reţete, scheme fixe, în problemele educaţiei comuniste.

Trăsăturile tînărului comunist se formează în primul rînd prin muncă, prin legarea de practică a teoriei învăţate. „Dragostea de muncă — spunea Kalinin — este unul din elementele principale ale moralei comuniste. Insă numai odată cu victoria clasei muncitoare, munca — această condiţie nestrămutată a vieţii omeneşti — încetează de a mai fi o povară grea şi ruşinoasă şi devine o chestiune de onoare şi de eroism". Kalinin îndemna tineretul să se dedice muncii direct productive deoarece nici un fel de muncă de birou nu se poate compara cu munca din uzine, dacă ai în vedere satisfacţia lăuntrică pe care ţi-o dă aceasta din urmă, prin faptul că vezi concret rezultatele eforturilor tale. „Fiecare tînăr sovietic trebuie să preţuiască munca fizică şi să nu se dea în lături de la munca cea mai simplă" — le spunea Kalinin elevilor şcolilor medii din raionul Lenin din Moscova.

Tînărul comunist trebuie să fie un om cu un orizont politic şi cultural larg. Mihail Ivanovici atrăgea atenţia că un asemenea orizont nu se poate obţine prin simpla lectură a cîtorva broşuri de popularizare, ci este necesar un studiu susţinut şi multilateral. Marxism-leninismul trebuie studiat ca o ştiinţă vie. „Ca să fii marxist trebuie să dai viaţă teoriei, trebuie să legi munca de fiecare zi, de teorie; a fi marxist înseamnă a fi un creator... Gîndirea marxistului trebuie necontenit să clocotească, să studieze, să creeze, oricît de simplă ar fi munca lui" — arăta Kalinin într-o cuvîntare rostită în 1926.

Numeroase aspecte ale educaţiei comuniste sînt dezvoltate în lucrările lui Kalinin. O mare atenţie acorda Kalinin educării tineretului în spiritul dragostei de patrie, al patriotismului socialist. El arăta că nu are în vedere o dragoste de patrie abstractă, platonică, ci o dragoste năvalnică, activă, pasionată, care să nu cunoască mila faţă de duşmani, care să nu se dea în lături de la nici un sacrificiu atunci cînd este vorba de binele patriei. Kalinin amintea în acest sens cuvintele lui Belinski: „Să-ţi iubeşti patria înseamnă să doreşti cu înflăcărare să vezi în ea realizarea idealului omenirii şi pe măsura puterilor tale să contribui la acest lucru". Numai dragostea fierbinte faţă de patrie, faţă de cuceririle mărețe ale poporului condus de partid a putut inspira fapte ca cele ale Zoiei Kosmodemianskaia sau ale lui Oleg Coşevoi. Dar nu numai în momentele de grea încercare ale războiului s-a manifestat marea forţă a patriotismului tineretului sovietic. In munca constructivă, în opera de făurire a comunismului, tinerii sovietici şi în primul rînd comsomoliştii, dovedesc iubire nemărginită faţă de patria sovietică. Partidul a sădit în tineretul sovietic un patriotism înflăcărat. Kalinin spunea: „Una din cauzele hotărîtoare ale înaltului patriotism şi ale eroismului fără seamăn de care dă dovadă tineretul nostru, este legătura indisolubilă dintre Comsomol şi Partidul comunist. Partidul însufleţeşte Comsomolul la fapte de vitejie pentru cauza comună".

Avem un minunat exemplu

Ideile marxist-leniniste asupra educării comuniste a tineretului, idei pe care M. I. Kalinin le-a expus în lucrările sale, sînt o călăuză pentru partidele comuniste şi muncitoreşti în activitatea lor practică. Partidul clasei muncitoare din ţara noastră acordă o mare însemnătate dezvoltării în tineret a înaltelor calităţi ale omului nou, constructor al unei lumi noi. Grija faţă de tineret se manifestă multilateral. O atenţie specială este arătată Uniunii Tineretului Muncitor — principalul ajutor şi rezervă de cadre a partidului. Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor a subliniat rolul de seamă pe care U.T.M. îl are în educarea comunistă a tinerei generaţii. Organizaţiilor utemiste li se cere să dezvolte la tineret trăsăturile comuniste, ţinînd însă seamă de ceea ce este specific tinereţii, folosind metodele de muncă potrivite.

Tineretul nostru îşi însuşeşte mereu mai mult trăsăturile morale ale omului nou, omul epocii construirii socialismului şi comunismului. Devotamentul faţă de partid, dragostea de patrie, atitudinea conştientă în faţa sarcinilor — îşi găsesc reflectarea în entuziasmul cu care majoritatea tinerilor din ţara noastră muncesc la locul de muncă sau învăţătură, în modul în care ei iau atitudine faţă de vechile deprinderi înapoiate, şi militează pentru victoria noului. Pilda comsomoliştilor este vie pentru tineretul nostru. Desigur că mai sînt încă lucruri de făcut în direcţia educării comuniste a tineretului nostru. Nu încape însă îndoială că sarcinile în această direcţie vor fi duse la îndeplinire. Chezăşie este înţeleapta conducere a Uniunii Tineretului Muncitor de către partid. Intîmpinarea celui de-al II-lea Congres al partidului iubit este încă un prilej de întărire a muncii de educare comunistă a tineretului.

Să înţelegem avînturile tinereşti spre ceea ce este pasionant şi îndrăzneţ, dar să îndrumăm aceste avînturi spre ţelurile mărețe ale construcţiei socialiste, pe drumul indicat de partid. Să cultivăm în tineret spiritul iniţiativei, să stimulăm tendinţa sa spre ceea ce este nou şi să facem din iniţiativa tineretului o mare forţă. Să sădim în tineret dragostea faţă de idealurile mărețe ale omenirii, faţă de cauza comunismului, dar în acelaşi timp să-l călim în spiritul urii faţă de duşmanii vieţii noi, în spiritul unei ascuţite vigilenţe revoluţionare.

★

80 de ani s-au scurs din ziua cînd în căsuţa simplă din Verhniaia Troiţa s-a născut Kalinin. Tineretul cinsteşte această aniversare pentru că Mihail Ivanovici, a fost un mare educator al tinerei generaţii, un înflăcărat prieten a tot ce este tînăr.

EDGARD OBERST

M. I. Kalinin în mijlocul studenţilor Institutului Politehnic din Leningrad în octombrie 1927 (Desen de V. GORBUNOV).

Tinerii din Capitală cinstesc memoria lui M. I. Kalinin

Cu prilejul aniversării a 80 de ani de la naşterea lui M. I. Kalinin, sîmbătă după-amiază a avut loc în sala de festivităţi a Palatului Pionierilor, o adunare a tineretului din Capitală, organizată de Comitetul orăşenesc Bucureşti al U.T.M.

Au participat activişti ai C.C. al U.T.M. ai Comitetului orăşenesc Bucureşti al U.T.M. instructori de pionieri, tineri muncitori, studenţi şi elevi.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Florica Lupeş, secretară a Comitetului orăşenesc Bucureşti al U.T.M.

Despre viaţa şi activitatea lui M. I. Kalinin a vorbit prof. univ. Mihail Novicov.

Conferinţa a fost urmărită cu deosebit interes de participanţi.

A rulat apoi filmul „Spre ţărmuri noi".

(Agerpres)

Tineri — prieteni ai cărţii

Comisii active rezultate bune

Printre alte lucruri, în planul întocmit de către comisia raională Caransebeş pentru concursul „Iubiţi cartea", înfiinţarea comisiilor locale, în întreprinderi, şcoli şi sate, ocupă un loc de frunte. Fiecare membru al comisiei raionale, a avut datoria de a înfiinţa astfel de comisii. Acestea, la rîndul lor, au fost instruite în legătură cu sarcinile pe care le au pentru organizarea concursului.

Pentru a populariza în masele largi de tineret concursul „Iubiţi cartea", comisiile locale folosesc diferite mijloace de agitaţie: gazetele de perete, staţia de radioficare, lozinci etc.

Periodic, se organizează şi conferinţe. Pînă acum s-au făcut şi 45 recenzii.

In urma muncii comisiei raionale şi a comisiilor locale, în raionul Caransebeş s-au înscris la concurs, un număr de 2.192 persoane.

Tineri ca Popescu Octavian, Lulu Ecaterina, Sîrbu Nicolae şi Andrei Ioan — au citit pînă acum toate cărţile obligatorii şi parte din cele la alegere.

Un alt mijloc pentru antrenarea tineretului la concurs, îl constituie cele 16 cercuri de citit din raion, care dau rezultate frumoase.

Dorinţa tineretului din raionul nostru de a-şi îmbogăţi cunoştinţele culturale, devine tot mai mare.

Corespondent
NICOLAE DOMAN

Cu sprijinul celor mai buni utemişti

De cum a aflat despre concursul „Iubiţi cartea", organizaţia U.T.M. de la Şcoala profesională electrotehnică din Timişoara munceşte cu mult suflet pentru organizarea şi desfăşurarea acestuia. Comitetul organizaţiei a mobilizat pe cei mai buni utemişti pentru a sta de vorbă cu elevii despre importanţa concursului. Pînă acum, utemiştii Iosif Deheleanu, Radu Pişta şi Robert Raimüller au reuşit să antreneze în concurs toţi elevii claselor a III-a B şi a III-a C. Elevii înscrişi, citesc cu sîrguinţă cărţile indicate în listele bibliografice ale concursului.

Corespondent
GICU DUMITRACHE

Vie popularizare a concursului

Concursul permanent pentru citit literatură, „Iubiţi cartea", a căpătat în oraşul Botoşani o largă răspîndire. La aceasta, contribuie metodele de popularizare a concursului pe care le foloseşte biblioteca raională. Astfel, a fost afişat la loc vizibil regulamentul concursului, s-au organizat vitrine în centrul oraşului, precum şi numeroase lozinci şi afişe mobilizatoare. Staţia de radioficare şi cinematografele sprijină, de asemenea această acţiune prin anunţuri şi diapozitive. La biblioteca raională sînt puse la dispoziţia participanţilor la concurs, toate cărţile cerute. S-a amenajat aici şi un dulap special cu cărţi, numai pentru participanţi.

Aşa se face că în ziua de 14 octombrie, erau înscrişi la biblioteca raională aproape 300 de participanţi, iar la liceul de băieţi 170.

Printre cei înscrişi la concursul „Iubiţi cartea" se numără mulţi tineri de la uzinele textile „Moldova", fabricile „Republica" şi „Pionierul", Centrul mecanic, precum şi numeroşi elevi şi funcţionari.

Corespondent
DOREL SCHOR

Muncă perseverentă în raionul Costeşti

In raionul Costeşti, în munca cu cartea, se obţin rezultate din ce în ce mai bune. Acestea se datoresc îndeosebi organizării concursului „Iubiţi cartea". Comisia raională de concurs munceşte cu însufleţire pentru crearea comisiilor săteşti, pentru îndrumarea acestora. In această direcţie fiecare membru din comisie a primit însărcinări concrete. Pînă acum s-au constituit 30 comisii care au înscris de acum numeroşi tineri la concurs.

Pentru a atrage noi participanţi, comisiile de concurs organizează recenzii, prezentări de cărţi şi alte asemenea acţiuni.

Corespondent
C. NASTA

Zbuciumata istorie de un veac a Teatrului Naţional din Craiova

Virgil Brădăţeanu

Istoria teatrului romînesc la Craiova începe în urmă cu un veac, cînd—după înăbuşirea revoluţiei paşoptiste şi prigonirea actorilor bucureşteni, acuzaţi de „misia revoluţionară" ce-o împliniseră — neobositul militant social şi om de teatru Costache Caragiale, soseşte în „oraşul Banilor" împreună cu un grup de artişti, printre care se numărau Costache Mihăileanu, Pavel Stoienescu, Raliţa Mihăileanu şi Zoe Manolescu. Intemeindu-se pe sîmburele activităţii culturale şi artistice existent în oraş, ajutat de oameni cu vederi înaintate, patrioţi, noul teatru romînesc începe să se închege, jucînd într-una din sălile şcolii „Oteteleşeanu" un repertoriu variat — drame, comedii, vodeviluri — în care un loc de cinste îl ocupa dramaturgia romînească: Alecsandri, Costache Caragiale, Matei Millo. Necazurile nu întîrzie însă să se arate. Şi pînă în 1854, cînd la conducerea teatrului — după plecarea lui C. Caragiale şi apoi a lui C. Mihăileanu — vine de la Iaşi Teodor Teodorini, teatrul e mereu persecutat de oficialităţi, silit nu odată să-şi închidă vremelnic porţile.

Născut din reale necesităţi, teatrul romînesc din Craiova nu putea fi însă împiedicat să trăiască şi să se dezvolte. Teodorini — care în 1846 la Iaşi, împreună cu alţi actori înaintaţi, dăduse cu îndrăzneală cuvînt pe scenă unor pasaje interzise de cenzura vremii — aduce la Craiova odată cu entuziasmul şi pasiunea sa pentru artă, experienţa unei adevărate tradiţii de luptă, poziţia combativă de artist cetăţean, format în spiritul paşoptist. In anii cînd el a fost director, teatrul craiovean a făcut un mare pas înainte pe calea realismului, prin strădania sa şi a celorlalte valoroase elemente actoriceşti, pentru a realiza spectacole cît mai apropiate de adevărul vieţii. Stagiunile 1854—55 şi 1855—56 dau prilej afirmării teatrului pe arena mişcării teatrale romîneşti şi ca o preţioasă pepinieră de talente. Se poate spune că de aci încolo teatrul din Craiova fiinţează din plin. De aceea, pornind de la aceste date, i se sărbătoreşte centenarul.

Focul care a mistuit în 1856 clădirea de lemn şi paiantă a teatrului nu-i poate întrerupe decît pentru foarte scurt timp activitatea, care se reia într-o nouă clădire în anul următor. Zbuciumul neîntrerupt pentru propăşirea teatrului, necazurile şi încercările prin care a trecut, i-au zdruncinat sănătatea entuziastului animator al teatrului craiovean: T. Teodorini se stinge în 1879, la numai 54 de ani, după ce dăduse teatrului romînesc pilda unei neobosite şi biruitoare energii, după ce formase o valoroasă pleiadă de artişti care i-au dus mai departe năzuinţele şi eforturile creatoare.

Sub conducerea artistei Maria Teodorini şi a actorului T. Vasiliu teatrul urmează aceeaşi linie realistă, promovează noi cadre artistice tinere (marea noastră actriţă Aristizza Romanescu avea să debuteze pe scena craioveană), prezintă opere dramatice de valoare din repertoriul clasic universal, cît şi din cel original. Spectacolele cu piesele lui Caragiale au constituit adevărate evenimente în viaţa teatrului, oferind de-a lungul timpului prilej de importante creaţii unor actori de seamă ai scenei romîneşti ca Ion Anestin (cetăţeanul turmentat şi conu Leonida), I. Tănăsescu (Z. Trahanache), Maria Petrescu (Veta), Alexandru Dem. Dan (Caţavencu).

In anul 1889, teatrul din Craiova devine Teatrul Naţional, subvenţionat de stat. Se spera că astfel grija statului, va rezolva precara stare materială în care se afla acest vechi lăcaş de artă şi cultură. Guvernele monstruoasei coaliţii burghezo-moşiereşti se interesau însă de teatru numai în măsura în care fotoliul directorial putea să aducă liniştea vreunui partizan politic ce nu fusese oblăduit cu un post mai fructuos. Artiştii ameninţaţi cu mizeria materială protestează vehement cerînd: **„Să i se dea artistului o leafă omenească, plătită la timp, fiindcă a pretinde actorului să fie numai martir, să sufere el şi familia lui toate mizeriile, sărăciile, pe cînd mintea să i se frămînte pentru a pătrunde rolurile ce are de interpretat, e o mare nedreptate. Cît va dăinui această stare de lucruri, chip de îndreptare nu va fi".** Dar lucrurile nu s-au îndreptat deoarece ele nici nu puteau să se îndrepte într-un regim care vădea dispreţ pentru actori, atît ca oameni, cît şi ca artişti.

Politica culturală a regimurilor trecute a fost pe cale să ducă la pieire Teatrul Naţional din Craiova încă din primul deceniu al secolului XX şi chiar mai înainte. Doar trecerea pe la direcţia teatrului a unor adevăraţi oameni de cultură cum sînt marele artist Grigore Gabrielescu sau scriitorul Emil Gîrleanu, aflaţi în luptă necurmată împotriva mizeriilor materiale şi morale, pricinuite oamenilor de litere şi artă, aduc perioade de însufleţire. Directoratul lui Emil Gîrleanu, început în anul 1912, avîndu-l ca secretar literar pe Liviu Rebreanu, înseamnă un eveniment de preţ pentru teatrul mereu ameninţat. In repertoriu apar din nou opere de seamă ale dramaturgiei clasice străine şi romîneşti, pe afişe întîlnindu-se în acest timp numele lui Schiller, Molière, Goldoni, Caragiale, St. O. Iosif şi D. Anghel, Victor Eftimiu etc., iar în rîndul interpreţilor: Agatha Bîrsescu, Ion Morţun, Şt. Braborescu, Romald Bulfinski, alături de care joacă în reprezentaţie Ion Brezeanu, Petre Liciu, Aristide Demetriad, N. Soreanu, Tony Bulandra, Lucia Sturza Bulandra.

Asupra teatrului s-au abătut însă mereu norii dispreţului şi dezinteresului claselor exploatatoare. Anii de fascizare a ţării din preajma celui de al doilea război mondial adîncesc tragedia teatrului craiovean. In 1935, după aproape 100 de ani de activitate pusă în slujba artei realiste prin zbaterile creatoare ale celor mai buni dintre slujitorii săi artistici, Teatrul Naţional din Craiova este desfiinţat pentru „economii bugetare". In vremea cînd sume tot mai mari făceau să crească dividendele diverselor grupuri capitaliste, cînd cercurile reacţionare găseau din plin bani pentru pregătirea unui război criminal, finanţele ţării „sufereau" din cauza activităţii acestui lăcaş de cultură!

O adevărată reînviere a cunoscut bătrînul şi mult încercatul teatru în anii puterii populare. Cînd porţile sale s-au deschis din nou după istoricele evenimente de la 23 August 1944, entuziasmul şi elanul noilor cadre artistice au găsit vie tradiţia plămădită şi susţinută ani la rînd pe scena Teatrului Naţional din Craiova. Pe această temelie s-a dezvoltat noul teatru, pornind tinereşte înainte. Celor care în anii grei n-au cedat pasul, unor actori ca regretatul Alexandru Dem. Dan sau ca Remus Comăneanu, astăzi artist emerit al R.P.R., li s-au alăturat alţii, veniţi în Craiova cu dorinţa sinceră de a-şi închina eforturile lor creatoare artei teatrale noi, îndreptată deschis în slujba poporului pentru a cărui ridicare îşi închinaseră eforturile şi cei mai buni artişti din trecut ai scenei craiovene

Azi, Teatrul Naţional din Craiova dispune de un valoros colectiv actoricesc compus atît din actori vîrstnici cît şi din tineri care luptă pentru promovarea artei teatrale realist-socialiste. Printre cei mai buni se află: artiştii Remus Comăneanu, Manu Nedeianu, Ovidiu Rocos, Aurelia Teodorescu şi alţii, regizorii I. S. Bologa şi C. Sîrbu, pictorul scenograf Alex. Caramanlău, împreună cu colectivul actoricesc şi întreg corpul de muncitori şi tehnicieni ai teatrului, dau viaţă pe scenă unui variat repertoriu, în care figurează spectacole meritorii cu opere ale dramaturgiei clasice universale, ruse şi romîneşti („Cum vă place" de Shakespeare, „Nunta lui Krecinski" de Suhovo-Kobîlin, „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki, „Vlaicu Vodă" de Al. Davilla), precum şi creaţii ale dramaturgiei sovietice şi ale noii noastre dramaturgii („Tania" de A. Arbuzov, „Mielul turbat" de A. Baranga, „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu) etc. In acelaşi timp, teatrul desfăşoară o rodnică activitate de masă, dînd spectacole în cluburile întreprinderilor din Craiova, în oraşele şi satele regiunii, sprijinind prin instructori mişcarea teatrală de amatori. Şi pe această cale teatrul îşi aduce aportul la desfăşurarea revoluţiei culturale în patria noastră.

Sărbătorirea centenarului înseamnă pentru Teatrul Naţional din Craiova prilej de recunoscătoare aducere aminte a eroicei activităţi depuse de marii înaintaşi pentru afirmarea artei teatrale realiste naţionale, prilej de însuşire a pilduitoarei lor moşteniri şi, totodată, de întărire a eforturilor creatoare pe calea realismului socialist, pentru a fi la înălţimea condiţiilor noi, pe care partidul şi guvernul nostru le pune la îndemîna oamenilor de artă din întreaga ţară.

RAID-ANCHETĂ — Pe urmele sezisărilor trimise spre rezolvare

Redacţia ziarului nostru primeşte de la corespondenţii voluntari din regiunea Piteşti numeroase scrisori interesante.

Iată, de pildă: „Intr-o uzină s-a aplicat o nouă inovaţie"; „Se forează o nouă sondă": „In sat s-a construit un cămin cultural"; „Elevii şi pionierii învaţă cu spor".

Asemenea scrisori ne vorbesc despre aspectele noi de viaţă şi de muncă din regiunea Piteşti.

Dar, corespondenţii noştri voluntari ne sezisează şi unele racile care mai există în anumite locuri de muncă. Din raionul Horezu, de pildă, ni s-a semnalat în cîteva rînduri munca defectuoasă din unele domenii de activitate. Acestea au fost trimise spre rezolvarea organelor locale.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Horezu şi-a făcut însă un obicei în a nu răspunde la sezisări, sau atunci cînd răspunde, aceasta se face cu mare întîrziere. In urma acestui fapt, redacţia a organizat un raid-anchetă pe urmele sezisărilor trimise spre rezolvare comitetului executiv al sfatului popular raional Horezu.

„Mustrarea" sfatului raional

In adunarea generală a organizaţiei de bază U.T.M. din Măldăreşti, s-a hotărît înfiinţarea unei echipe artistice. După o perioadă de timp echipa a prezentat pe scena căminului cultural din comună, o piesă despre viaţa ţăranilor muncitori. Sala căminului era plină. Pe scenă tinerii se străduiau să interpreteze cît mai bine rolurile. Cînd piesa s-a sfîrşit, spectatorii au aplaudat pe artiştii comunei. Deodată însă, în sală a răsunat vocea secretarului sfatului popular comunal..

— Asta-i hal de piesă — să vă fie ruşine... strigă Ulacu Ion, împleticindu-se. Oamenii se dădură în lături lăsîndu-l să treacă. Secretarul s-a urcat pe scenă şi a început să insulte pe tinerii care jucaseră în piesă. Un corespondent voluntar ne-a relatat cele de mai sus într-o scrisoare.

Cercetarea făcută de sfatul popular raional Horezu a arătat că sezisarea lucrurilor de către corespondentul voluntar corespunde realităţii. Cu toate acestea, nu au fost luate măsuri deşi răspunsul sfatului popular adresat ziarului vorbea de o oarecare mustrare verbală adresată lui Ulacu Ion. Şi tov. Ulacu Ion persistă în greşelile sale.

Sezisarea „o rezolvă"... Obedeanu

Intr-o altă corespondenţă ni s-a semnalat faptul că puieţii de castani ce au fost plantaţi pe marginea şoselei ce trece prin comuna Berbeşti, au fost lăsaţi fără îngrijire. Aşa se explică — arăta corespondentul — de ce o parte din cei 2000 puieţi de castani plantaţi prin muncă voluntară, au fost distruşi. Vinovatul principal pentru acest lucru este cantonierul Mateescu Nicolae care nu s-a îngrijit sub nici o formă de protejarea puieţilor. Vinovat se mai face şi picherul Obedeanu care deşi a observat că unii puieţi sînt distruşi de vite nu a luat din timp nici o măsură. Sezisarea a fost trimisă spre rezolvare sfatului popular raional Horezu încă din luna iulie a.c. însă nici pînă în momentul de faţă ea nu a fost rezolvată. Cercetările făcute la faţa locului ne-au convins asupra realităţii.

Tovarăşul Suvoroiu Ştefan de la biroul pentru rezolvarea sezisărilor din cadrul sfatului popular raional Horezu ne-a informat că această sezisare a fost dată spre rezolvare tovarăşului Kilom Gheorghe, şeful secţiei drumuri şi poduri.

La secţia drumuri şi poduri ne-am adresat adjunctului de secţie.

— Căutăm pe tovarăşul Kilom...

— Nu este aici — ni s-a răspuns — dar de ce îl căutaţi?

— O sezisare în legătură cu puieţii plantaţi în comuna Berbeşti...

— Aha! făcu adjunctul secţiei — ştiu, a fost dată picherului Obedeanu s-o rezolve.

— Păi tocmai picherul Obedeanu era cel în cauză!

— Nu ştiu nimic mai mult tovarăşe — aşa a hotărît tovarăşul Kilom.

La aceasta doar s-a redus întreaga rezolvare a problemei.

„S-a cercetat" şi s-a răspuns

La noi, în comuna Berbeşti — ne-a scris un corespondent — se dă o folosinţă originală izlazului. Tovarăşul Bondrea Ion preşedintele sfatului popular comunal l-a transformat în depozit de buşteni pentru I.F.E.T.-Horezu. De ce credeţi că a făcut el asta? Pentru că e mai rentabil. Odată plătesc cetăţenii comunei izlazul pentru păscutul vitelor, iar a doua oară se încasează şi de la I.F.E.T. pentru depozit. Tovarăşul Bondrea considerînd că oricum I.F.E.T. Horezu este mai darnic i-a lăsat acestuia în păstrare cele 3 hectare iarbă. I.F.E.T.-ul însă în ciuda înţelegerii, a deteriorat complect izlazul. Zi şi noapte peste iarba din izlaz trec autocamioane, căruţe şi tractoare ce transportă buşteni sau lemne de foc, fie la staţia C.F.R. Tomeşti, fie la Horezu.

Inştiinţat de această situaţie sfatul popular raional Horezu a însărcinat pe tovarăşul Luminea Ion, şeful secţiei C.F.S. să rezolve sezisarea noastră. Tovarăşul Luminea nefiind competent în rezolvarea acestei probleme s-a ocupat mai mult de terenul de sport al comunei şi în treacăt a discutat cîte ceva cu directorul de la I.F.E.T. Horezu. După aceasta, s-a trimis redacţiei noastre un răspuns în care se arăta că: „s-a luat legătură cu conducerea I.F.E.T.-ului stabilindu-se să se treacă cu carele şi autocamioanele numai pe drum şi în nici un caz peste izlaz".

Pe teren însă lucrurile se prezintă ca şi mai înainte. Transportul de lemne nu se face pe drum pentru că este stricat. Autocamioanele şi carele se iau la întrecere pe cele 6 drumuri ce străbat izlazul comunei Berbeşti.

★

Din cercetările făcute de noi reiese că sfatul popular raional Horezu desconsideră semnalele critice trimise de corespondenţii voluntari.

Pentru organele de stat, de U.T.M., pentru întreprinderi, instituţii etc., semnalele critice ale corespondenţilor voluntari sînt un ajutor preţios în activitatea lor şi mai cu seamă în lichidarea lipsurilor care frînează bunul mers al lucrurilor în unele domenii de activitate.

Comitetul executiv al sfatului popular raional Horezu nu a ştiut să preţuiască acest ajutor al corespondenţilor voluntari şi de aceea lipsurile sezisate nu au fost lichidate.

Tovarăşii respectivi trebue să înţeleagă acum pentru totdeauna că nerezolvarea semnalelor critice nu poate duce decît la agravarea lipsurilor şi nici decum la lichidarea lor.

SOFIA MITROI

Zile de sărbătoare la Delhi

Sute de mii de oameni prezenți la un miting

Vizitele conducătorilor sovietici prin oraș

DELHI 19 (Agerpres). — TASS transmite: Locuitorii orașului Delhi s-au întîlnit din nou în seara zilei de 19 noiembrie cu N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., care se află în vizită în India. In marea piață Ramlila, dintre vechiul și noul oraș Delhi, a avut loc un mare miting al locuitorilor orașului. La mitingul, prezidat de primul ministru al Republicii India. J. Nehru, s-au întrunit peste 500.000 de oameni. In fața tribunei, numeroși invitați: reprezentanți ai partidelor Republicii, ai organizațiilor obștești, ai diferitelor pături ale populației au format o mare semilună, așezîndu-se după obiceiul indian, pe pămînt. Locuri speciale au fost rezervate corpului diplomatic. Cît puteai cuprinde cu ochiul se vedea mulțimea care a venit să participe la această manifestație de prietenie dintre Uniunea Sovietică și India.

Apariția la tribună a lui N. A. Bulganin N. S. Hrușciov și J. Nehru a fost întîmpinată de către participanți cu ovații călduroase. Deasupra pieții s-au înălțat mii de fanioane și steaguri ale Uniunii Sovietice și Indiei, s-au ridicat în văzduh mii de zmeie de hîrtie multicolore. N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și J. Nehru i-au salutat în mod cordial pe participanți.

La tribună se aflau de asemenea R. N. Agarval, președintele municipalității orașului Delhi, G. N. Singh, ministrul principal al statului Delhi, U. N. Dhebar, președintele Partidului Congresul Național Indian, persoanele care îi însoțesc pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov li s-au pus în jurul gîtului tradiționalele ghirlande indiene, împletite din flori vii prinse în fire de aur.

Elevele școlilor din Delhi au executat un cîntec de salut despre prietenia indiano-sovietică, scris de poetul R. D. S. Dinkar cu prilejul vizitei în India a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

Mitingul, care a fost transmis în întreaga piață prin difuzoare, a fost deschis de J. Nehru. El a dat cuvîntul lui Agarval, președintele municipalității orașului Delhi, care a dat citire în numele locuitorilor orașului Delhi mesajului de salut adresat lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

După citirea mesajului, R. N. Agarval le-a înmînat lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov textul acestui document, cusut cu fire de aur pe mătase, precum și obiecte din fildeș, executate de maiștrii din Delhi cunoscuți prin arta lor.

J. Nehru a dat cuvîntul lui N. A. Bulganin. Participanții la miting l-au aplaudat cu căldură pe conducătorul guvernului sovietic care a rostit următoarea cuvîntare.

Manifestare a unei sincere prietenii

Stimate Domnule Prim ministru, domnule președinte al Consiliului Municipal al orașului Delhi!

Dragii noștri prieteni, cetățeni și cetățene ai glorioasei capitale a Indiei, minunatul oraș Delhi!

Inainte de toate îngăduiți-mi să mulțumesc guvernului Indiei și mult stimatului prim-ministru, dl. Jawaharlal Nehru, în numele meu personal, în numele tovarășului Hrușciov, al prietenilor noștri, sosiți împreună cu noi, pentru invitația amabilă care ne-a dat posibilitatea de a vizita marea dv. țară, de a cunoaște mai îndeaproape poporul ei talentat și iubitor de muncă (Aplauze).

Ingăduiți-mi de asemenea să vă mulțumesc, vouă tuturor, pentru primirea caldă pe care ne-ați făcut-o (Aplauze). Sîntem profund emoționați de această primire cordială și vedem în ea o manifestare a sincerei prietenii nutrită de marele popor indian față de popoarele Uniunii Sovietice. (Aplauze).

Vă transmitem dv. și prin dv. întregului popor al Indiei de 400 de milioane, salutul fierbinte și cele mai bune urări din partea tuturor oamenilor sovietici care nutresc sentimente de prietenie sinceră și dezinteresată față de popoarele Indiei. (Aplauze).

Legăturile de prietenie dintre țările noastre au luat naștere de mult și nu au fost întunecate niciodată de conflicte sau vrajbă. Sentimentele de prietenie dintre popoarele țărilor noastre au început să crească și să se dezvolte îndeosebi după ce în țara noastră a fost înfăptuită Marea Revoluție din Octombrie. (Aplauze).

Oamenii sovietici care s-au eliberat de jugul secular, au privit cu adîncă simpatie lupta voastră plină de abnegație pentru restabilirea independenței naționale. Succesele voastre în această luptă ne-au bucurat, deoarece am fost întotdeauna împotriva asupririi unor popoare de către altele. (Aplauze).

Marele nostru conducător și învățător Vladimir Ilici Lenin a proclamat drept unul din principiile fundamentale ale politicii externe sovietice recunoașterea egalității statelor, recunoașterea dreptului tuturor popoarelor la autodeterminare, la o existență de stat independentă (Aplauze).

Din momentul în care India a devenit un stat suveran independent, s-au creat condiții noi și mai favorabile pentru dezvoltarea prieteniei dintre țările noastre.

In prezent Uniunea Sovietică și Republica India își întemeiază relațiile pe o bază trainică și de nădejde, pe principiul respectării reciproce a integrității teritoriale și a suveranității, pe principiul neagresiunii, al neamestecului reciproc în treburile interne din diferent ce motiv de ordin economic, politic sau ideologic, pe principiul egalității și al avantajului reciproc, precum și al coexistenței pașnice. Aceste cinci principii, proclamate pentru prima oară de India și de Republica Populară Chineză și pe care voi le numiți „Pancea sila" sînt aprobate acum de toți oamenii iubitori de pace și sînt traduse în mod rodnic în viața de o serie întreagă de state. (Aplauze).

Guvernul Indiei a făcut și face multe pentru întărirea păcii și slăbirea încordării internaționale. (Aplauze).

Poporul sovietic care nu odată a fost nevoit să-și apere pămîntul cu arma în mînă împotriva cotropitorilor străini și care știe deosebit de bine cîte nenorociri aduc războaiele popoarelor, salută din toată inima eforturile guvernului și poporului Indiei, îndreptate spre menținerea și consolidarea păcii. (Aplauze).

Pe arena internațională țările noastre acționează ca aliați în marea și nobila luptă pentru pace în întreaga lume.

Ne este deosebit de plăcut să constatăm că într-o problemă atît de importantă — restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze în Organizația Națiunilor Unite, India, ca și Uniunea Sovietică, se situează pe o poziție consecventă și fermă (Aplauze).

Popoarele țării noastre privesc cu multă simpatie eforturile depuse de poporul indian și de guvernul său pentru dezvoltarea economiei sale naționale, îndeosebi pentru dezvoltarea unei industrii proprii (Aplauze). Ne-am convins din propria experiență că numai o astfel de politică poate asigura adevărata independență statului care a pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare. Veți avea de biruit, desigur, multe greutăți, dar sîntem convinși că poporul harnic și talentat al Indiei va reuși să atingă țelul pe care și l-a propus (Aplauze). In ce ne privește, sîntem gata să vă împărtășim experiența noastră în construirea de întreprinderi industriale, centrale electrice, instalații hidraulice, folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și alte realizări.

In prezent s-au creat toate condițiile necesare dezvoltării comerțului și colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și India pe baza unei adevărate egalități în drepturi și a avantajului reciproc.

Relațiile dintre țările noastre capătă un caracter tot mai larg și mai multilateral. In afara domeniului economic, ele cuprind de asemenea domeniul științei și al culturii. Aceasta ne bucură îndeosebi deoarece un larg schimb cultural, contactul unui popor cu tezaurul culturii al altui popor duce la o apropiere între ele și le îmbogățește din punct de vedere spiritual. Noi sîntem pentru un schimb multilateral și larg în domeniul culturii și artei.

India și Uniunea Sovietică au orînduiri sociale și politice diferite, dar popoarele noastre au foarte multe elemente comune, și aceste elemente comune întăresc prietenia noastră, o fac trainică și rodnică nu numai pentru India și Uniunea Sovietică ci și pentru întreaga lume. (Aplauze).

Popoarele noastre au în comun dragostea lor de pace și de muncă; ambelor popoare le este străin rasismul și colonialismul. Ele au atitudine activă pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru prietenie și colaborare între toate țările, pentru suveranitate națională și securitate internațională. (Aplauze).

Trăiască prietenia și colaborarea dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice (Aplauze furtunoase).

Dja Hind!

★ ★

Ultimile două cuvinte din cuvîntarea lui N. A. Bulganin, care înseamnă „Trăiască India" au fost primite cu aplauze furtunoase și aclamații ale participanților la miting.

Apoi a rostit o cuvîntare Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India. Adresîndu-se participanților, el a subliniat în aplauze entuziaste și exclamații aprobative, că toți participanții la grandiosul miting își vor aminti multă vreme această zi. Iată textul discursului:

O întîlnire între două mari popoare

Acum cinci luni am vizitat Uniunea Sovietică. Astăzi noi salutăm aici, în capitala Indiei, doi conducători cu totul remarcabili ai Uniunii Sovietice. La Moscova am avut plăcerea de a discuta multe probleme cu conducătorii Uniunii Sovietice și vom discuta și acum probleme de interes comun.

Călătoria mea în Uniunea Sovietică și călătoria d-lui Bulganin și a d-lui Hrușciov în India înseamnă însă nu numai întrevederi ale unor reprezentanți de seamă ai celor două țări, oricît de importante ar fi aceste întrevederi. Aceste călătorii reprezintă ceva mai profund, ceva ce țintește mai departe.

In Uniunea Sovietică, am avut întrevederi cu foarte mulți oameni sovietici care mi-au dovedit bunăvoința și bunele lor intenții. Dl. Bulganin și dl. Hrușciov se află la Delhi numai de 24 de ore dar ei au și simțit, probabil, ceva din calda ospitalitate cu care îi primește poporul nostru.

Ei vor vizita și alte orașe mari ale Indiei și sînt convins că pretutindeni li se va face aceeași primire plină de bunăvoință. Ei vor vedea cîteva milioane de oameni din numeroasa populație a Indiei și în ochii acestor milioane de oameni se vor oglindi bunele urări și bunăvoința față de ei și față de poporul sovietic.

Așa dar, aceasta este nu numai o întrevedere a unor persoane, oricît de înalte ar fi funcțiile pe care le îndeplinesc, ci mai curînd o întîlnire între două mari popoare, iar aceasta are o mare însemnătate istorică. Ieri, dis de dimineață iluștrii noștri oaspeți și-au început călătoria din Tașkent spre India. Ei au trecut cu avionul deasupra unor munți înalți și au sosit la Delhi în a doua jumătate a aceleiași zile. Inalta barieră muntoasă care desparte India de alte țări la nord și nord-est a încetat a mai fi un zid care ne desparte. Ea devine o legătură între cele două țări ale noastre. Acest lucru este de asemenea important și ne face să înțelegem cît de interdependentă este lumea de azi. Această interdependență și aceste relații reciproce au nu numai un caracter geografic și se explică nu numai prin dezvoltarea mijloacelor de telecomunicații ci sînt într-o măsură și mai mare rezultatul curentului de idei și de înțelegere care transformă treptat această lume într-o lume unită.

Știu prea bine că în prezent lumea nu este unită și că temeri și suspiciuni despart țările. Noi toți creăm însă în mod inevitabil relații reciproce mai strînse. Noi salutăm această desfășurare a evenimentelor și noi cei din India, vrem să deschidem larg porțile și ferestrele noastre întregii lumi pentru ca să existe o mai mare înțelegere reciprocă între popoarele diferitelor țări și pentru ca fiecare popor să poată învăța ceea ce este bun într-o altă țară, chiar dacă s-ar deosebi de celălalt popor în multe privințe.

Punctele de înțelegere sînt mult mai numeroase decît divergențele. Țelurile fundamentale ale omenirii sînt comune pentru noi toți. De aceea noi, cei din India, am chemat și chemăm la ceea ce se numește atitudine dinamică și pozitivă față de coexistența pașnică. Iată de ce ne-am încumetat să prezentăm celorlalți cele cinci principii cunoscute aici sub denumirea „Pancea Șila" și care prevăd neagresiune, neamestec și colaborare, care prevăd ca fiecare țară să trăiască în felul ei, fără amestecul unei alte țări. Sînt fericit că guvernul și poporul sovietic s-au declarat de asemenea de acord cu aceste cinci principii și sînt convins că un număr tot mai mare de țări le va adopta, deoarece pentru omenirea civilizată nu există o altă cale.

Noi, cei din India, urmăm indicațiile eminentului reprezentant al epocii noastre, Mahatma Gandhi, care ne-a îndemnat să ne eliberăm de ură și violență, să fim prieteni cu toți și în același timp să respectăm convingerile și principiile noastre. Ne încumetăm să adoptăm această atitudine chiar față de acei care nu sînt de acord cu noi și de aceea am reușit să ne creem un mare cerc de prieteni în rîndurile țărilor și după cum cred, să nu ne facem dușmani. In orice caz, noi nu avem sentiment de dușmănie față de vreo țară.

Atitudinea poporului Indiei față de marele popor sovietic, este conformă acestui spirit. In acest spirit poporul Indiei caută prietenia și colaborarea poporului sovietic. Noi sîntem oameni simpli și nu încercăm un sentiment de rivalitate față de vreo țară. Dar intenționăm să ne reconstruim țara pe baza căii socialiste alese de noi astfel încît fiecare om din India să poată beneficia din plin de posibilitățile progresului.

In această privință, considerăm că putem învăța multe pe baza marilor realizări obținute de Uniunea Sovietică în multe domenii ale activității umane.

In lumea de astăzi există probleme dificile, dar sîntem convinși că fiecare problemă poate fi reglementată cu ajutorul metodelor pașnice ale colaborării. Noi ne pronunțăm în primul rînd pentru pace, deoarece pacea ne este necesară nouă și restului lumii și de aceea noi sîntem tovarășii tuturor acelora care lucrează de asemenea pentru pace.

Nu este necesar să mai adaog ceva în numele meu personal pentru a saluta pe iluștrii noștri oaspeți, deoarece ei au citit deja acest salut în privirile calde și prietenești ale oamenilor noștri.

★ ★

Cuvîntarea primului ministru al Indiei a fost în repetate rînduri întreruptă de aplauze călduroase. In încheierea cuvîntării sale Nehru, susținut de sutele de mii de glasuri ale participanților la miting a scandat lozincile: „Trăiască prietenia indo-sovietică", „Trăiască pacea în lumea întreagă"

In șuvoaie nesfîrșite participanții la miting au părăsit piața. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost salutați cu entuziasm de mii de oameni, pe străzile și piețele din jur, atît la sosire cît și la plecarea de la miting.

La monumentele istorice din Delhi

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au vizitat la 19 noiembrie locul unde a fost incinerat Mahatma Gandhi, la Delhi, pe malul rîului Djamna. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, care au mers într-o mașină deschisă, au fost cordial salutați de cetățenii care se aflau pe traseu.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au depus în mod solemn o coroană de flori pe lespedea de pe locul incinerării lui Gandhi.

Apoi, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au început să viziteze capitala Indiei. Mașina deschisă a lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov și mașinile persoanelor care îi însoțesc au plecat de la locul de incinerare prin străzile vechiului Delhi. Acoperișurile, geamurile, balcoanele caselor, părțile carosabile și trotoarele erau înțesate de locuitorii acestor cartiere, care i-au întîmpinat sărbătorește pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au salutat cu căldură populația capitalei indiene. „Sîntem pentru pace", „Trăiască pacea" se putea citi pe pancartele roșii, întinse de la un capăt la altul al străzilor vechiului Delhi, pavoazate cu drapelele de stat ale U.R.S.S. și Indiei.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat apoi Fortul Roșu, minunat monument arhitectonic din epoca de glorie a artei indiene — perioada imperiului marilor mogoli.

La 15 august 1947, Jawaharlal Nehru a înălțat pe zidul feudal crenelat și frumos pictat al Fortului Roșu steagul independenței statului indian. De atunci, în fiecare an de ziua independenței, în fața Fortului Roșu au loc mitinguri populare și primul ministru Nehru rostește o cuvîntare de pe zidul feudal.

N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, după ce au vizitat monumentele Fortului Roșu, s-au îndreptat spre moscheea Djama Masdjid, situată în fața fortului. Ea este cea mai mare moschee din India, în curțile sale interioare încap pînă la 100.000 de oameni. Ca și Fortul Roșu, ea a fost construită în secolul 17-lea, în timpul împăratului Șah Djahan.

Apoi, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat vechiul observator astronomic Djantar Mantar, construit în centrul orașului Delhi, în secolul al 18-lea de rajahul din Djapur — care a încurajat cercetările astronomice.

Apoi, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au vizitat vestitul monument al arhitecturii indiene din secolul al 12-lea, — minaretul Kutb, de 80 de metri înălțime, situat în apropiere de Delhi. Toți locuitorii din satul Merauli, din apropiere, au ieșit cu familiile lor în fața zidului minaretului, purtînd steaguri. Ei au salutat în mod călduros pe oaspeți.

La întoarcerea la Palatul prezidențial, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au fost pretutindeni salutați în mod cordial și cu multă bucurie de locuitorii capitalei Indiei.

Primirea de către președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R., Chivu Stoica, a ministrului Statelor Unite ale Americii la București, Robert H. Thayer

Sîmbătă, 19 noiembrie, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Chivu Stoica, a primit în audiență pe ministrul Statelor Unite ale Americii la București, Robert H. Thayer.

La audiență a fost de față ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., Grigore Preoteasa. (Agerpres)

Știri sportive

● Sîmbătă a început în sala Floreasca în prezența unui numeros public întîlnirea internațională de gimnastică dintre echipele selecționate ale R.P.R. și R.P. Ungară. Intrecerea dintre echipele feminine a scos în evidență forma bună a reprezentantelor țării noastre, care după primele două probe conduc atît la individual cît și pe echipe. Campioana țării, Elena Leuștean este prima în clasamentul general. Pe echipe reprezentativa feminină a R.P.R. conduce cu 107,88—107,06 puncte.

La bărbați după desfășurarea a două din cele trei probe ale primei zile de concurs, echipa R. P. Ungare a totalizat 108,30 puncte iar echipa R.P.R. 105,35 puncte.

Astăzi întrecerile continuă cu începere de la ora 18.

● Sîmbătă seara în sala sporturilor Dinamo s-a desfășurat întîlnirea internațională de box dintre echipa poloneză „Gwardia" și echipa Dinamo-București. Boxerii romîni s-au comportat bine reușind să obțină o victorie categorică cu scorul de 7-3.

● La 18 noiembrie, pe stadionul Dinamo din Tbilisi, atleta sovietică Galina Vinogradova a doborît recordul mondial la săritura în lungime, realizînd performanța de 6,31 m. Vechiul record mondial omologat era de 6,28 m. și fusese stabilit în 1954 la Sydney (Australia) de atleta Yvette Williams din Noua Zeelandă.

● La 26 noiembrie, la Londra, echipa selecționată a U.R.S.S. va întîlni una dintre cele mai puternice echipe profesioniste engleze, „Harringuay" în timp ce echipa secundă a U.R.S.S., alcătuită în mare majoritate de jucători tineri va juca în R. F. Germană. In continuare, hocheiștii sovietici vor juca la Paris, Stockholm, München, Haga, Praga, Brno. La mijlocul lunii decembrie, la Moscova vor sosi hocheiștii din Anglia, R. Cehoslovacă, R. F. Germană și Elveția.

● In prima zi a concursului internațional de tir de la Pekin s-a disputat proba feminină de armă liberă calibru redus, poziția culcat, de la 50 m. și 100 m. Cel mai bun rezultat în tragerea de la 50 m. a fost obținut de sportiva cehoslovacă Eva Marșalkova care a realizat 300 puncte din tot atîtea posibile. Maestra sportului din U.R.S.S., E. Kormușkina a totalizat 299 puncte. După prima manșe, în clasament conducea echipa U.R.S.S. cu 1.487 puncte, urmată de R. P. Bulgaria — 1.482 puncte și R.P.R.

Intrecerile continuă.

Sărbătorirea centenarului Teatrului Național din Craiova

Teatrul Național din Craiova a împlinit 100 de ani de la înființarea lui de către un grup de actori refugiați din București după înăbușirea revoluției de la 1848.

In cadrul sărbătoririi centenarului, sîmbătă după amiază a avut loc la Teatrul Național din Craiova o adunare festivă.

In prezidiul adunării au luat loc: tov. Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, Vladimir Gheorghiu, prim secretar al comitetului regional Craiova al P.M.R., Ion Moangă, președintele comitetului executiv al Sfatului popular regional Craiova, I. Florea, directorul Direcției teatrelor din Ministerul Culturii, acad. Victor Eftimiu, Ion Manolescu, artist al poporului, G. Ciprian, M. Fotino și Remus Comăneanu, artiști emeriți ai R.P.R., Tiberiu Penția, directorul Teatrului Național din Craiova, Vasile Moldovan, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București, Traian Ghițescu, directorul Teatrului Național din Iași, F. Auerbach, directorul Teatrului Evreiesc de Stat din București, regizorul Val Mugur și alții.

La adunare au participat scriitori dramatici, directori și actori de frunte ai teatrelor din întreaga țară, oameni de artă și cultură, oameni ai muncii din întreprinderile craiovene.

Adunarea a fost deschisă de I. Florea, directorul Direcției teatrelor din Ministerul Culturii. A luat apoi cuvîntul Tiberiu Penția, directorul Teatrului Național din Craiova care a vorbit despre trecutul și activitatea Teatrului Național din Craiova.

Tov. Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, a adus în numele colegiului Ministerului Culturii, omagiul prețuirii pentru rodnica activitate a Teatrului Național din Craiova.

Colectivul teatrului a fost salutat în numele comitetului regional Craiova al P.M.R. de tov. Vladimir Gheorghiu, și în numele oamenilor muncii din orașul și regiunea Craiova de tov. Ion Moangă.

In numele colectivului artistic al Teatrului Național din Craiova a vorbit Remus Comăneanu, artist emerit al R.P.R.

Delegați ai teatrelor din țară au înmînat daruri colectivului Teatrului Național din Craiova.

S-a dat apoi citire decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se conferă titlul de artist emerit al R.P.R. actorilor Teodor Păunescu, Manu Nedeianu, Ovidiu Rocoș, Margot Boteanu Păcuraru. Au mai fost distinși cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii 16 membri ai colectivului Teatrului Național din Craiova.

S-a dat citire unei telegrame adresată C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Inchiderea sesiunii științifice „Academician profesor dr. C. I. Parhon"

Sîmbătă au luat sfîrșit la Iași, în aula Bibliotecii centrale universitare, lucrările sesiunii științifice „Academician profesor dr. C. I. Parhon" care s-au ținut cu prilejul aniversării a 50 de ani de activitate a spitalului Socola.

In cursul ședinței de sîmbătă, în prezența acad. prof. dr. C. I. Parhon, s-a dat citire decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se conferă spitalului „Socola Ordinul Muncii clasa I-a.

Tov. Ion Niculi, președintele comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc, în numele oamenilor muncii din orașul Iași, a felicitat colectivul spitalului pentru distincția primită.

Conf. dr. H. Blumenfeld, directorul spitalului, mulțumind pentru înalta distincție acordată, a arătat că marea cinste făcută spitalului Socola constituie pentru colectivul acestui așezămînt un puternic stimulent de a merge cu perseverență pe drumul deschis cu ani înainte de ilustrul om de știință și cetățean acad. prof. dr. C. I. Parhon.

In cadrul lucrărilor de sîmbătă au fost prezentate un număr de 29 de comunicări științifice.

Concluziile asupra lucrărilor sesiunii au fost prezentate de acad. prof. dr. Iuliu Nițulescu, profesor la Institutul de medicină din Iași și prof. dr. Leon Baliff, șeful clinicii de psihiatrie la Spitalul Socola din Iași.

Luînd cuvîntul acad. prof. dr. C. I. Parhon, a mulțumit celor prezenți pentru calda manifestare de simpatie ce i-a fost făcută cu prilejul acestei sesiuni.

S-a dat apoi citire telegramei adresată Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn prin care oamenii de știință participanți la sesiune s-au angajat să întîmpine cel de al 2-lea Congres al partidului cu noi victorii pe tărîm științific.

Ziua artileriei sovietice

Poporul sovietic și Forțele sale Armate sărbătoresc astăzi „Ziua artileriei". Această zi, închinată cinstirii glorioșilor artileriști este pentru oamenii sovietici o zi istorică: ea le amintește că la 19 noiembrie 1942 a început marea ofensivă de la Stalingrad în care artileria a jucat un rol de seamă.

Incă din anii războiului civil, în lupta dusă împotriva gardiștilor albi, s-a manifestat tăria tinerei Armate Sovietice și a unităților sale de artilerie. Nenumărate fapte de eroism au săvîrșit artileriștii sovietici în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. In atac sau apărare, ziua sau noaptea, pe geruri sau arșițe cumplite, artileria în colaborare cu celelalte arme și-a adus întotdeauna prețiosul său aport în lupta pentru victoria finală.

In fața Leningradului și a Moscovei, năprasnicul foc al artileriei sovietice a zdrobit nenumăratele atacuri ale agresorilor hitleriști. De o nepieritoare glorie s-au acoperit artileriștii la Stalingrad unde a avut loc cotitura cea mare a războiului. In marea bătălie pentru cucerirea Berlinului artileria sovietică a participat cu 41.000 guri de foc.

Inaltul eroism de care au dat dovadă artileriștii sovietici în anii grei ai războiului a primit o înaltă apreciere din partea statului sovietic. Peste 1600 de soldați, sergenți, ofițeri și generali din unitățile de artilerie, fii credincioși ai poporului sovietic, au fost distinși cu înaltul titlu de Erou al Uniunii Sovietice. 207 din aceștia sînt comsomoliști.

In rîndurile Armatei Sovietice, artileriștii au luptat și pentru eliberarea patriei noastre. In focul luptei comune s-a închegat și s-a întărit trainica prietenie între artileriștii sovietici și romîni.

Astăzi, artileriștii sovietici își însușesc zi de zi noi cunoștințe, își desăvîrșesc pregătirea de luptă și politică.

Artileria, înzestrată cu cel mai modern armament de către puternica industrie sovietică, străjuiește cu cinste munca pașnică a poporului sovietic.

Oamenii sovietici doresc pacea și luptă pentru ea. In toate acțiunile sale, guvernul sovietic e călăuzit de această dorință sinceră și depune continuu eforturi pentru menținerea și consolidarea păcii.

Poporul sovietic, ocupat cu munca pașnică în fabrici, uzine, pe ogoare e interesat totodată să-și întărească Forțele sale Armate, pentru a fi gata să preîntîmpine orice eventuală agresiune. Poporul sovietic înconjoară cu dragoste pe glorioșii săi artileriști care luptă cu perseverență pentru continua desăvîrșire a pregătirii lor.

Cu prilejul sărbătorii bravilor artileriști sovietici, tineretul patriei noastre le trimite un călduros salut și le dorește noi și însemnate succese în pregătirea de luptă și politică.

Discursul lui Dulles

WASHINGTON 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Intr-un discurs radiodifuzat rostit în seara zilei de 18 noiembrie, secretarul de stat Dulles a declarat că la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri nu s-a realizat un acord și că în consecință „multe probleme au rămas în suspensie".

Relevînd inițiativa pașnică a Uniunii Sovietice, Dulles a declarat: Conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc în iulie la Geneva „a dovedit dorința tuturor părților de a pune capăt înverșunării și asprimii care poate da naștere unui război. Toți au recunoscut că un război ar fi o calamitate generală".

Totuși, Dulles a încercat să dovedească că Uniunea Sovietică s-ar fi îndepărtat de la directivele șefilor guvernelor.

Dulles nu s-a încumetat să proclame „mort" „spiritul Genevei". Dar el a încercat în fel și chip să acuze Uniunea Sovietică că ea „nu este gata să creeze condițiile pentru o pace trainică" și că „ține în loc creșterea încrederii".

Declarînd că el nu a considerat niciodată „spiritul Genevei" „drept un elixir miraculos care să soluționeze prin sine însuși toate marile probleme ale lumii" Dulles a spus în continuare: „Președintele Eisenhower a declarat că după părerea sa conferința la nivel înalt (a șefilor guvernelor celor patru puteri — n.r.) a redus posibilitatea izbucnirii unui război deschis între țările noastre. Nimic din cele petrecute la conferința miniștrilor Afacerilor Externe nu implică modificarea acestei aprecieri a situației. Astfel, acest aspect al spiritului Genevei se menține și el".

După părerea lui Dulles, expresia „războiul rece" este „prea generală". El a încercat să pună semnul egalității între „războiul rece" și „întrecerea pașnică între țări" cu sisteme sociale și politice diferite, declarînd că „războiul rece în sensul întrecerii pașnice se va desfășura în mod inevitabil".

Referindu-se la perspectivele tratativelor ulterioare cu Uniunea Sovietică, Dulles a declarat că conferința miniștrilor Afacerilor Externe nu pune capăt unor tratative în viitor. „Acesta nu trebuie să fie un sfîrșit, a declarat Dulles, și președintele și eu nu credem că acesta va fi sfîrșitul".

In încheierea discursului său Dulles a declarat că președintele Eisenhower împărtășește întru totul aprecierea sa asupra conferinței de la Geneva și influența acestei conferințe asupra politicii S.U.A.

Delegatul Canadei la O. N. U. despre admiterea de noi membri

NEW YORK 19 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul emisiunii radiofonice a O.N.U. pentru a expune poziția Canadei în problema admiterii celor 18 noi membri în O.N.U., reprezentantul Canadei, Martin, a declarat că țara sa cere admiterea tuturor acestor țări, considerînd că acesta este un mijloc de a lichida impasul creat.

Martin a subliniat că „admiterea tuturor țărilor va întări Organizația Națiunilor Unite" și va slăbi încordarea internațională existentă.

Comentarii ale presei străine asupra conferinței de la Geneva

BONN. Ziarul **„Frankfurter Rundschau"** scrie că puterile occidentale nu au oferit Uniunii Sovietice decît includerea Germaniei reunificate în pactul N.A.T.O., în ciuda faptului că în Occident sînt prea puțini cei care mai cred în acest principiu al politicii „de pe poziții de forță".

Ziarul **„Westfalische Rundscahu"** subliniază că „unul din succesele conferinței constă în faptul că în momentul de față toată lumea trebuie să-și fi dat seama de faptul că unitatea Germaniei nu mai poate fi obținută pe calea acordurilor de la Paris, a „politicii de pe poziții de forță" și prin legarea întregii Germanii de alianța militară N.A.T.O.".

NEW YORK. Acele ziare americane care în trecutul apropiat ațîțau „războiul rece" nu își ascund acum bucuria că la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe nu s-au realizat acorduri esențiale. Totuși, o serie de gazete subliniază că reîntoarcerea la „războiul rece" este imposibilă și că va urma o perioadă îndelungată și dificilă de rezolvare a divergențelor existente.

Ziarul **„New York Post"** respinge energic afirmațiile ziarului „Daily News", care scrie că, „după conferința de la Geneva, războiul rece a reînceput" „Aceasta este desigur o absurditate, scrie „New York Post". Toți sînt de acord că situația s-a complicat. Dar afirmația că a reînceput conflictul dinaintea Genevei este o inepție. Intîlnirea șefilor guvernelor a arătat că ideea războiului s-a învechit. A afirma cu tristețe că „războiul rece" a reînceput, înseamnă a da dovadă de o necunoaștere totală a transformărilor caracteristice luptei". Ziarul **„Chirstian Science Monitor"** scrie că pacea nu a pierdut teren după conferința miniștrilor Afacerilor Externe. „Nu se va produce sau cel puțin nu trebuie să se producă, vreo revenire la războiul rece, scrie ziarul. S-a obținut cîte ceva în ceea ce privește dispoziția, manierele și contactele, lucruri care nu trebuie să se piardă. Totuși, rivalitatea continuă, deoarece contradicția dintre scopuri rămîne. Rivalitatea va continua, și chiar se va ascuți, în domeniul economiei și în cel al ideilor și idealurilor". Corespondentul agenției **United Press**, bazîndu-se pe știri din cercuri diplomatice bine informate, anunță că reprezentanții englezi și francezi cred că va avea loc o nouă întîlnire a miniștrilor Afacerilor Externe, după toate probabilitățile în primăvară și desigur tot la Geneva.

Din duminică în duminică

Interviul nostru

Cum doresc ei să fie telefonul

Conducerea ziarului și de la P.T.T.R. m-au însărcinat pe mine (n-am prea înțeles de ce) să pătrund adînc în mase pentru a mă informa, fiecare telefonul cum dorește-al transforma. Și-am găsit propuneri bune, d-asta în continuare vă prezint ceva și vouă din notițele-mi fugare...

Pe ședințoman de-l suni
Are omul o dorință
Să-ți răspundă receptorul:
„Imposibil, e-n ședință".

„Cînd mă sună însuși șeful
Aș, dori, zău, pe cuvînt
Să mă vadă — zice unul —
Cum mă plec pîn' la pămînt.

Birocratul mi-a făcut
O propunere utilă:
Tot ce spui prin telefon
S-aibă timbru și ștampilă...

Un îndrăgostit propune,
Inovația e plăcută,
Ca să simți prin telefon
Cînd iubita te sărută...

Candid mi-a spus un reporter:
„Prin telefon eu aș dori,
Pe lîngă date din „teren",
Să pot lua fotografii...".

Iar vecina mea propune
Ca avizul ce îl știți:
„Stați de vorbă cinci minute.".
Să se schimbe-n: „Cît doriți"...

B. D. FLORIAN

Și totuși, nu sînt decît trucaje...

Spectatorului care urmărește cu răsuflarea tăiată lupta navală din filmul „Bătălia din golful Caliacra" sau lupta aeriană în care aviatorul de vînătoare sovietic distruge cu elicea ampenajul avionului dușman, cu greu îi vine să creadă că aceste scene nu au fost filmate după întîmplări reale. Trebuie să recunoaștem că nu are nici un rost să se reconstruiască în mărime naturală escadrele rusă și turcă, sau să se sacrifice două avioane dacă tehnica cinematografică permite să se creeze o iluzie perfectă cu mijloace puțin costisitoare și ușor de pus în aplicare. In ajutorul cineaștilor vine tehnica trucajului cinematografic, sau, cum i se mai spune, tehnica filmărilor combinate.

Una din metodele caracteristice ale trucajului cinematografic este filmarea cu machete. O întîlnim în aproape toate filmele de mare montare. In locul originalului, se utilizează machete de zeci sau sute de ori mai mici, care pe lîngă faptul că se pot filma din orice unghi, ele pot arde, sări în aer, se pot prăbuși la un cutremur, mult mai „bine", mai ieftin și la momentul ales, decît cele reale.

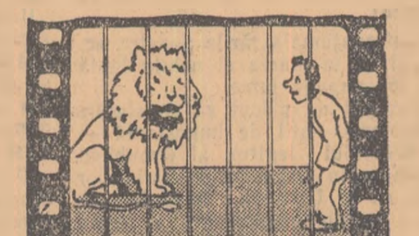
Astfel, în filmul „Căderea Berlinului", imaginile străzilor și caselor din Berlin au fost filmate după machete, construite din placaj și mucava; tot așa și imaginile Stalingradului din filmul „Bătălia Stalingradului". Bineînțeles că machetele se construiesc cu atîta grijă, încît uneori nici cel mai exersat ochi nu le poate deosebi pe ecran de modelele reale. In filmele care prezintă bătălii navale, vasele sînt de asemenea machete. „Oceanul" e un simplu bazin, iluzia mișcării vaselor se crează cu ajutorul unor țevi așezate sub apă care proiectează sub presiune apa pe corpul vasului machetă; valurile iau naștere datorită mișcării unor tobe rotative, iar furtuna e „stîrnită" de elicele unor motoare de avion. Filmul „Amiralul Ușakov" a fost realizat în parte cu ajutorul unor asemenea procedee.

Alte accesorii sînt fumul, flăcările, exploziile care se realizează cu mijloace pirotehnice. Firele de nichelină care se aduc la incandescență dau iluzia unor fulgere.

De multe ori machetele se utilizează împreună cu decoruri în mărime naturală prin procedeul „suprapunere în perspectivă". Principiul acestui procedeu constă în faptul că un creion ținut în fața ochilor la un metru se vede la fel de mare ca și turnul parașutiștilor de la stadionul „23 August" privit de la o distanță de 500 m. Astfel, dacă vom pune la 2 m. distanță de aparatul de filmat, macheta unei scene de operă (de exemplu a scenei Teatrului Mare din Moscova) și vom avea grijă ca marginile machetei să acopere exact marginile scenei reale care se află la cîțiva zeci de metri depărtare, pe ecran acest „truc" nu va putea fi observat nici de cel mai atent spectator. Spectatorii vor fi convinși că imaginile au fost filmate la Moscova și nu la București, cum s-ar putea întîmpla în realitate.

Tot așa poate fi realizată o strălucitoare sală de bal. Se confecționează machete pentru partea de sus a sălii, candelabrele cu sute de lumînări fiind executate cu îngrijire din poleială, în format redus și se așează la o distanță corespunzătoare de obiectivul aparatului de filmat. Parchetul și zidurile laterale se filmează după săli reale sau după decoruri.

Aproape toate scenele care se petrec în cușca animalelor sălbatice sînt realizate prin suprapunerea în perspectivă a unui grilaj-machetă peste barele cuștii. Actorul evoluează în spatele grilajului-machetă dar în fața cuștii, dînd însă impresia că se află în interiorul cuștii. Spectatorul vede barele machetei suprapuse peste silueta actorului și crede că acestea sînt barele cuștii. (vezi clișeul de mai jos).

Pentru un film a cărui acțiune se petrece la poalele munților, scenele care au ca fond munții, se pot realiza în studio sau la șes prin metoda „desenelor de complectare". In timpul filmării se fixează în fața obiectivului aparatului de filmat o „mască" din hîrtie neagră, decupată, astfel încît să acopere locul pe care îl va ocupa în cadru, fondul ales (munți, Palatul Universității „M. V. Lomonosov" din Moscova, Turnul Eifel din Paris etc.). Se filmează scenele cu actorii, iar apoi cu o mască decupată de data aceasta în așa fel, încît să acopere partea care fusese descoperită în prima fază, se filmează fondul, fie după un desen, fie după o fotografie.

„Introducerea" în machetă a personagiilor omenești cere multă măiestrie, precum și o tehnică ingenioasă.

Unul din cele mai ingenioase procedee de trucaj este așa numita „mască mobilă". Procedeul „măștii mobile" este acel care a permis realizarea filmului fantastic „Inimă rece". Să ne amintim un episod din acest film, în care îl vedem pe erou în mărime naturală, împreună cu uriașul Michel Olandezul. Pentru a se ajunge la ceea ce se vede pe ecran se procedează astfel:

Cu ajutorul unui aparat special încărcat cu două pelicule suprapuse se filmează eroul pe un fond alb, perfect uniform. Prima peliculă va fi impresionată numai de fond, a doua numai de actor. După developare pozitivul care se obține după prima peliculă, va purta o siluetă perfect neagră (a actorului) pe un fond transparent.

Fiindcă silueta nu lasă lumina s-o străbată ea se numește *mască*. Ea reproduce mișcările actorului, este deci *mobilă*.

Pe a doua peliculă, se obține imaginea adevărată a actorului. Ea ocupă pe această peliculă aceleași locuri ce le ocupă masca mobilă pe prima peliculă. Restul peliculei rămîne transparent. Se încarcă iarăși aparatul de filmat cu două pelicule, prima fiind masca mobilă, iar a doua fiind peliculă normală nefilmată. Se filmează scena cu uriașul (masca are rolul uriașului), cu aparatul de filmat mai depărtat decît de obicei de cadrul scenei. Astfel actorul-mască devine uriaș pe pelicula nefilmată. Atragem atenția că pe această peliculă apare numai silueta uriașului în care se „introduce" apoi imaginea adevărată a actorului. Acest procedeu se utilizează de cîte ori este necesar să se introducă în cadru personaje care nu au putut fi filmate în același timp. Astfel, putem vedea pe ecran uriași, pitici, animale monstruoase preistorice, care pot fi simple șopîrle filmate la scară mărită și introduse în cadru prin procedeul măștii mobile, același personaj apărînd de două sau trei ori simultan în cadru etc.

Despre alte procedee de trucaj vom vorbi într-unul din numerele viitoare ale ziarului.

Ing. A. NEGRU

„Un spectacol de vis într-un cadru minunat"

Opera clasică din Pekin în Italia

„Un spectacol de vis într-un cadru minunat" — astfel califica unul din principalele ziare italiene spectacolele de teatru ale Operei clasice din Pekin care timp de trei săptămîni s-au aflat în centrul atenției vieții culturale italiene, în urmă cu cîtva timp. Artiștii chinezi dau reprezentații acum în alte țări dar și azi la noi, în cercurile artistice, succesul ansamblului Operei din Pekin mai este comentat.

Turneul în Italia al Operei de teatru clasic a Republicii Populare Chineze a început cu un spectacol la Veneția, unde la încheierea tradiționalului Festival muzical venețian, a prezentat un minunat repertoriu care a trezit admirația criticilor și a publicului spectator. Artiștii chinezi au înregistrat succese impresionante în timpul turneului la Milano, Torino, Firenze, Neapole și Roma. In toate aceste orașe, cu multe zile înaintea spectacolului era imposibil să se mai găsească bilete. In orele de spectacol teatrele erau arhipline. La Roma, unde artiștii chinezi au dat spectacole patru zile, la „Quattro Fontane" — unul din cele mai mari teatre ale capitalei nu s-a mai putut găsi un bilet pentru nici o reprezentație chiar din prima seară. La spectacolul de gală a asistat un public format din personalități din lumea culturală și politică printre care: Palmiro Togliatti, doamna Carla Gronchi, soția președintelui Republicii, Saragat, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Codacci-Pisanelli, președintele delegației parlamentare italiene la Uniunea interparlamentară, cunoscuții actori și regizori — De Sica, Sofia Loren, Silvana Mangano, scriitorii Vasco Pratolini, Sibilla Aleramo, Alberto Moravia, pictorii Mario Maffai și Renato Guttuso etc.

Odată cu turneul Operei din Pekin, teatrul clasic chinez și-a marcat prima apariție pe scenele italiene. Acest eveniment care a avut un puternic ecou în Italia, a stabilit de fapt o punte între teatrul italian, cultura italiană și marea cultură chineză. „Dansul panglicilor roșii", opera clasică „Agitație în împărăția cerurilor" și cea modernă „Fortăreața din Yentanscian" inspirată din luptele țăranilor împotriva feudalilor, au redat aspecte ale milenarei civilizații chinezești.

Dar vizita colectivului Operei clasice din Pekin în Italia nu are numai o semnificație culturală, deși și aceasta este foarte importantă. După cum au scris și multe ziare, actorii din Pekin au fost în fond ambasadorii sentimentelor de prietenie de care este animat poporul chinez față de poporul italian și fără îndoială, că mesajul adus de ei în Italia nu va întîrzia să dea roade. Primind pe artiștii chinezi la Palazzo Vecchio, primarul din Firenze a subliniat marea importanță pe care o are astăzi cunoașterea reciprocă a culturii diferitelor popoare. Ministrul adjunct al culturii din R. P. Chineză, Ciu Ci-cian, care a însoțit pe actorii teatrului Operei clasice din Pekin, a avut o întrevedere cu subsecretarul de stat italian, Brusasca, în cursul căreia au fost discutate proiecte privind un schimb de ansambluri teatrale italiene și chineze. Inainte de a părăsi Roma, artiștii chinezi au avut prilejul să se întîlnească cu Eduardo De Filippo, reprezentantul cel mai de seamă al tradiționalului „teatru dell'arte" italian, actor regizor și scriitor de seamă care cu cîteva săptămîni înainte obținuse un răsunător succes la Paris. „Aceste schimburi culturale — a spus De Filippo mulțumind oaspeților chinezi în numele actorilor italieni — nu numai că constitue o cinste pentru noi, dar ne fac să sperăm într-un viitor mai bun. Ele înlesnesc înțelegerea între popoare. Și cînd glasul popoarelor va fi ascultat, epoca binelui va fi începută".

Iată prezentat în mod succint doar bilanțul turneului artiștilor chinezi în Italia; arta acestora a entuziasmat publicul care a putut vedea nu numai calitățile artei chineze dar și talentele deosebite ale marelui popor chinez reflectate în această artă.

Strălucitelor succese obținute în Cehoslovacia și Franța, opera din Pekin le poate acum adăuga acelea, nu mai puțin strălucite, obținute în Italia. Desigur că și altele vor fi obținute în viitoarele etape ale turneului pe care îl întreprinde în continuare prin Europa ansamblul chinez.

Artiști chinezi stînd de vorbă cu cunoscutul regizor italian Vittorio de Sica (primul din stînga).

PAOLO PESCETTI
corespondentul
„Scînteii tineretului"
la Roma

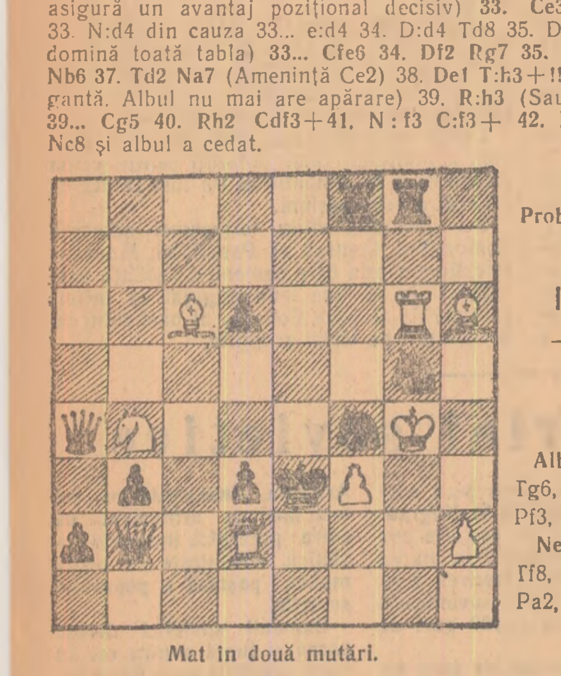
ȘAH

O partidă jucată la turneul internațional de la Erfurth (R. D. Germană)

DESCHIDEREA RETI

Alb: Franz (R.D. Germană)
Negru: Dr. O. Troianescu.

1. Cf3 Cf6. 2. c4, e6. 3. g3, d5. 4. b3, Ne7. 5. Nb2, 0—0. 6. Ng2. Cbd7. 7. 0—0, c6. 8. d3. (S-a jucat un sistem tipic din deschiderea Reti. In continuare albul va căuta să ajungă la înaintarea e2—e4 și eventual e4—e5. Negrul ia măsuri împotriva acestui plan) 8...Nd6 (Face loc damei la e7) 9. Cc3 De7 10... a3 (Previne schimbul prin Na3) 10... b6 11. e4 d:e4 12. d:e4 Nb7 13. De2 e5 (După această blocare silită a centrului, caracterul poziției se stabilește. În jocul de mijloc care urmează albul ar fi trebuit să joace la ocuparea punctului d5, prin înaintarea b3—b4—b5) 14. Tfd1 Tfd8 15. Dc2 a5 (Intîrzie b3—b4) 16. Ce2 g6 (Previne posibilitatea Cf3 — h4 — f5 17. h3 Cc5 18. Cd2 Nc7 19. Nc3 Ce6 (Cu intenția de a ocupa cîmpul important d4) 20. Db2 Cd7 21. Cf1 (Deși cu întîrziere, albul revine la planul corect: ocuparea cîmpului d5. Acum însă realizarea lui este mult mai dificilă) 21... Cec5 22. Ce3 a4 23. b4 Cb3 24. Tb1 Tac8 25. f4 (La 25. b5 ar fi urmat Nd6! Este interesant cum negrul parează amenințarea strategică a albului — b5 — urmărind în același timp propriul plan: deschiderea coloanelor centrale în legătură cu ocuparea cîmpului d4) 25... f6 26. f5 b5!! (Astfel nu albul, ci negrul a împins b5! Justificarea tactică a acestei mutări este că albul nu poate răspunde 27. c5? din cauza combinației 27... Cd:c5!! 28. b:c5 D:c5 29. Rf2 Nc5 și negrul cîștigă. De asemenea este rău 27. c:b5 din cauza Nb6!! cu mare avantaj pentru negru) 27. Rh2 b:c4 28. f:g6 h:g6 29. C:c4 Na6 30. Ce3 Cf8 31. Cc1 T:d1 32 C:d1 Cd4! (Planul negrului a fost realizat. Stăpînirea punctului d4 îi asigură un avantaj pozițional decisiv) 33. Ce3 (Nu era bine 33. N:d4 din cauza 33... e:d4 34. D:d4 Td8 35. Dg1 Dd6 și negrul domină toată tabla) 33... Cfe6 34. Df2 Rg7 35. Cg4 Th8 36. Tb2 Nb6 37. Td2 Na7 (Amenință Ce2) 38. De1 T:h3+!! (O încheiere elegantă. Albul nu mai are apărare) 39. R:h3 (Sau 39. N:h3 Cf3+ 39... Cg5 40. Rh2 Cdf3+ 41. N:f3 C:f3+ 42. Rh1 C:e1 43. b5 Nc8 și albul a cedat.

Mat în două mutări.

Problema nr. 8
Inedită

Ion Crișan
— București —

CONTROLUL POZIȚIEI:

Alb: Rg4, Db2, Td2, Tg6, Nc6, Nh6, Cb4, Pf3, h2.

Negru: Re3, Da4, Tf8, Tg8, Cf4, Cg5, Pa2, b3, d3, d6.

CURIOZITĂȚI

Peștii sînt zgomotoși...

Din cele mai vechi timpuri, pescarii știau că unii pești fac zgomot în apă. Savanții n-au putut cerceta zgomotele oceanelor, pînă cînd aparatele pentru descoperirea submarinelor, minelor acustice, torpilelor care-și urmăresc ținta după zgomot și multe alte aparate de ascultare, au impus o selecționare a zgomotelor submarine. Mîrîitul și guițatul peștilor au devenit zgomote de a căror interpretare depindea viața sau moartea unui vas. Astfel că „tăcerea adîncurilor mării" s-a transformat într-o babilonie de sunete, provocate de pești socotiți odinioară muți.

Unul din exemplarele cele mai gălăgioase este peștele Garibaldi care trăiește pe coasta sudică a Californiei. Unii pești își schimbă vocea la fel ca tinerii la pubertate: pe măsură ce peștele devine mai lung, vibrațiile corpului său devin mai intense și „vocea" mai groasă. Alții, ca păstrăvul, rămîn soprani, deoarece nu cresc prea lungi. Zgomotele cele mai puternice sînt înregistrate la miezul nopții și ele coincid cu momentul cînd peștii se alimentează pe fundul oceanelor.

In cursul tuturor observațiilor au fost folosite microfoane submarine — așa numitele hidrofoane.

Zgomotele au fost măsurate în funcție de zgomotele normale perceptibile de urechea noastră. Deoarece sunetul se propagă de 15 ori mai repede sub apă, peștii au nevoie ca să se facă auziți, doar de o fracțiune din energia necesară la suprafața apei.

Mark Twain

Aforisme și glume

SÎNT pentru critică, dar să fie în favoarea mea.

NU lăsa pe mîine ce poți face poimîine.

VIRTUTEA nu face nici doi bani dacă nu a trecut prin încercarea focului.

OAMENII ar fi neasemuit mai fericiți dacă ar putea să vină pe lume la vîrsta de 80 ani și întinerind treptat, să ajungă la 18 ani.

Cu un an în urmă eram un om virtuos. Iar acum cînd m-am lovit de moravurile din New-York mi-a rămas tot atît de puțină conștiință ca unui milionar.

BANCHERUL este un om care pe vreme frumoasă îți împrumută umbrela iar cînd plouă ți-o ia înapoi.

ÎN CAROLINA de Sud nu se mai vorbește decît despre porcul cu cap de om care a apărut acolo. Ce mai noutate!

NUMAI un măgar e în stare să-ți facă un compliment și îndată după aceea să-ți ceară ceva. În general există mulți măgari.

Modă

Sarafan de lucru din stofă încheiat cu nasturi în față. Se poartă peste o bluză din tricot.

CULORI

ORIZONTAL: 1. Paletă proiectată pe cer. — Cetățean al unui popor prieten. 2. A se dezvolta. — Aceasta. — Culoare. 3. ...pușcă. — Măi (sinonim). — Fel. — Nu duce lipsă. 4. Jumătatea unui oraș din Brazilia. — Desenează cu creioane colorate. — Nota redacției. 5. Accidentat. — Culoare.— Prepoziție latină. 6. Palid. — Cămașă albă cu modele colorate. — Culori rigide. 7. Tenace fără sfîrșit. — „Ochii... fură inima oricui". 8. Anterior. — Ton de galben în pictură. — Diftong — Nu hăis. 9. Pronume. — Ultima culoare în gamă. — Ține de personalitatea artistului. 10 Plural. — Culoare fructiferă. 11. Loc de staționare. — De obicei are culoarea verde. 12. Asigurările de stat. — Risc pe jumătate. — În culori. — Plec. 13. Plantat pe marginea șoselei. — Presez. — În artă. 14. Privește! — ...de tuș. — Cunoscut pictor romîn contemporan. 15. Imaculat. — Culoare tomnatică.

VERTICAL: 1. Culoare sobră. — Sunet de trompetă. — Un desen frumos colorat. 2. Nu noi, nici ei. — Unealtă de pictat. — Oferi. 3. Substanțe chimice care colorează. — În tuburile de culori ale pictorului. 4. Terminație articulată.—Balaur (olt). —Cretă colorată. 5. Piatră scumpă de culoare roșie.—Calci pe culorile lui. 6. Duc în spinare.—Vocală repetată.—Aici se produc artiști cu îmbrăcăminte viu colorată. — Nota traducătorului. 7. Există.—Atelier de confecționat roate de căruță.—8. Negație.— Vopsele. — Nicolae Grigorescu. 9. A umbri. — Aproape rece. — Colorată pe mosor. 10. Folositoare. — Urmă de vopsea pe haină. — Piatră prețioasă. 11. Opusă atacului. — Instrument muzical. 12. Carmin. — Nume feminin. — Pronume. 13. Alt nume feminin. — Gioconda, Luntrașii de pe Volga, Atacul de la Smîrdan... — În Snagov. 14. Coșar. — Dumnealor. — Și blondă și neagră. 15. Culoarea clorofilei. — Culoarea înălțimilor.

Poveste indiană

AMĂGITORUL

Din istorisirile bătrînului arhivar Zandra

...Pe masa din camera ta de hotel se află fotografia unei femei cu privirea nepăsătoare. Tu te uiți îndelung la ea și după aceea taci zile întregi. Și desigur că atunci nu-ți mai face nici o plăcere să colinzi străzile cu bătrînul Zandra.

Iată de ce am hotărît astăzi să-ți povestesc o istorie care s-a petrecut peste două mări, într-o țară unde oamenii vorbesc atît de repede, încît mie, care m-am deprins cu limba noastră domoală, îmi vine greu să-i înțeleg...

Aceasta s-a întîmplat în micul orășel Adau, unde nu există nici iarnă, nici toamnă. Acolo, după vară urmează imediat primăvara, așa că pe an sînt două primăveri și două veri.

In acest oraș trăia un tînăr sărac care studia botanica. El îndrăgise o fată. Un an întreg i-a tot vorbit despre dragostea lui. Dar fata nu-i înțelegea sentimentele nobile în toată adîncimea lor. De aceea, ca să scape de student, ea i-a spus:

— Voi veni din nou la tine cînd îți vei umple camera cu flori.

Și a plecat rîzînd. Ea știa că studentul acesta, sărac lipit pămîntului, nu va putea îndeplini niciodată dorința ei. În orașul Adau, florile sînt foarte scumpe. Cel mai mic trandafir costă acolo cinci tiu în timp ce pentru un prînz la care se dădea și vin eu plăteam numai trei tiu.

Studentul nu i-a răspuns nimic iubitei sale.

Din ziua aceea, el începu să colinde serele, grădinile, luncile de pe malul celălalt al rîului.

Noaptea, la ferestrele camerei lui licărea o lumină albăstruie. Vecinii care se adunau la un pahar cu bere spuneau că studentul va sfîrși rău.

Și iată că odată, cînd pe străzi începuseră să se vîndă calendare pentru noul an și fata avea un alt iubit — un brutar mustăcios de pe strada principală — studentul veni la ea și-i spuse:

— Florile mele te așteaptă!

În drum spre casa studentului fata rîdea, iar el tăcea cu îndărătnicie. Fata rîdea fiindcă nu-l credea. Era doar sărac și minuni nu se întîmplă. Cel mai mic trandafir costa cinci tiu...

Cînd au ajuns în casă, se înnoptase.

In Adau noaptea vine îndată după zi. În acest oraș, oamenii nu cunosc frumusețea plină de bucurie a zorilor și farmecul trist al înserării. In orașul acesta nu există niciodată amurg...

Spre camera în care locuia studentul ducea o scară șubredă de lemn.

Fata urcă prima scara.

Ea găsi pe dibuite ușa și o deschise.

Aerul din cameră era atît de încărcat de aroma florilor încît fata trecu cu greu pragul.

Și se întîmplă o minune.

Fetei i se păru că l-a iubit întotdeauna pe student, numai pe student, iar brutarul cel mustăcios de pe strada principală nu era decît un vis.

Se simțeau atît de bine împreună încît hotărîră să nu aprindă lumina.

Cînd studentul adormi fata căzu pe gînduri: de unde putuse el să găsească atîția bani încît să umple camera cu flori? Și toată noaptea ea nu putu să adoarmă.

Se făcu ziuă. Lumina năvăli în cameră. Fata văzu florile care o înconjurau și închise ochii.

Nu, nu, i s-a părut! Nu se poate!

Ea deschise încet, încet ochii.

Unde sînt oare florile pe care le-a cumpărat pentru ea studentul?

Brusturele își întindea frunzele sale mari ca de banan care miroseau dulce a mixandră. Urzica plantată în lădițe înguste de lemn o îmbia cu aromă de trandafiri. Iar numeroasele mănunchiuri de pelin amar atîrnate pe pereți răspîndeau mireasma proaspătă a lăcrămioarelor de pădure.

Fata se sculă, se îmbrăcă repede și plecă fără a-l trezi pe student. Plecă, lăsîndu-i un bilet: „Ești un mincinos și un amăgitor. Florile tale nu au dreptul la mireasmă!".

Studentul se trezi de-abia spre amiază. Nu-și dădu seama de îndată de nenorocirea care-l lovise. Aștepta ca iubita lui să intre în cameră rîzînd, să-l îmbrățișeze și să-l sărute.

Dar nimeni nu intră în camera studentului. Citind biletul, tînărul izbucni în plîns.

Studentul nu putea înțelege de ce florile create de el nu au dreptul la aromele pe care el i le dăruise.

Trei zile și trei nopți, botanistul cugetă ce e mai bine: să trăiască sau să moară. Hotărî să moară dar înainte de a muri să-i dovedească fetei că dreptatea e de partea lui.

Locuitorii din Adau se mirau văzînd un student care alerga ca un copil să prindă fluturi într-o plasă. Botanistul aducea fluturii prinși acasă și după cîteva ore deschidea fereastra, lăsîndu-i să-și ia zborul.

Fluturii se împrăștiau prin oraș.

Zburînd deasupra acoperișurilor de țiglă, pe lîngă coroanele copacilor, ei pătrundeau în rondurile de flori din piețe și grădini și chiar și sub bolțile de sticlă ale serelor.

Nimeni nu-și amintea în ce zi anume și-au pierdut florile mireasma. Trandafirul a început să miroasă a pelin, mixandra cea îmbălsămată — scaieți, iar lăcrămioarele — florile îndrăgite de femeile din acest oraș — a mucegai.

Insă locuitorii din Adau nu observau schimbarea care se petrecuse cu florile. Ei continuau să se închine frumuseții lor.

In viață, prietene, se întîmplă ca oamenii să nu vadă slutenia care se ascunde sub o înfățișare frumoasă, fie la oameni fie la lucruri.

Locuitorii din Adau erau și ei la fel, de aceea nu au observat ce s-a întîmplat cu florile. Uitînd de mireasma lor ei se închinau ca și înainte frumuseții petalelor.

Intr-o zi senină, studentul văzu de la fereastra camerei sale o nuntă. Mirii treceau într-un automobil alb, deschis. Alături de brutarul cel mustăcios ședea fata, ținînd în mînă un mare buchet de trandafiri purpurii care duhneau a putregai.

...De atunci au trecut mulți ani. Pe străzile din Adau poate fi întîlnit un bătrîn nebun pe care-l urmăresc țipînd copiii. Ca să facă haz ei asmut pe el cîinii.

Bătrînul merge întotdeauna grăbit. El strînge la piept cu amîndouă mîinile, ca pe un dar neprețuit, o rămurică uscată de pelin, care mai păstrează mireasma gingașă a lăcrămioarelor.

N. ROJKOV
(Din „Ogoniok")

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52